



HIS HIGHNESS KHEDEIVE ABBAS HILMI PASHA  
(OF EGYPT.)

மேன்மைதங்கிய கதிவு அப்பாஸ்  
ஹில்மி பாசுதா.

# முஸ்லிம் பாதுகாவலன்,

THE "MUSLIM GUARDIAN."

புத்தகம் 6.]

ஆனி, 1907.

[இலக்கம் 4.

Vol. 6.]

JUNE, 1907.

[No. 4.

## Notes by the Editor.

—:0:—

### Sedition in India.

THE INDIAN political agitators are evidently thinking that they would be able to effect by force what they think they have failed to achieve by peaceful utterances; hence they are found to instigate the ignorant people by seditious speeches to use violence and commit disturbances. We say they are quite mistaken in their views, and in the said foolish action they have betrayed their ignorance of the real object of the British Government in resisting their demand for self-Government. If violent deeds would make the Government yield the Irish people would have had their parliament ere long. That they are more intelligent and industrious, and are possessing in a larger degree the faculty of ruling than the Indians cannot be questioned; still their demand for Home Rule has not been granted because the Eng-

lish people cannot tolerate the idea of splitting the union. In like manner they think that self-Government to India is impossible, because there live in that country different communities with conflicting interests. Between them there cannot be permanent harmony, and they now live together peacefully owing to the wise, benevolent, and impartial British rule, the withdrawal of which will, no doubt, be the signal to the outbreak of hostilities between those communities. No sensible man in India can deny the fact that that country is indebted to the British raj for the peace and prosperity which it now enjoys. Those who think that the Hindus and Mohammedans can, when left to themselves, live together as peacefully as they do now, have only to consider by what compromise they can settle the question of cow-killing, which is only one of many questions that frequently

disturb the peace between those two communities. We may be told that the Indian political agitators do not ask that the English people should give India to the Indians and go away, but that they only demand more political concessions. Such concessions, when granted, must be enjoyed by the Indians in general, but, under the present circumstances, the Mohammedans not being on equal footing with the Hindus from material and educational standpoint, some of the concessions may be utilised by one section to the detriment of the other. Under the present system of affording employments to the natives of India the claims of the educated among them have been recognised by the Government, and many Indians are holding high offices for which they are competent. In religious and commercial matters the Indians enjoy as much liberty as is afforded to the British subjects in any other part of the world. But if their political power is also to be enhanced it is very essential that the Government should first be convinced that it would be wielded by the different sections of the Indian community without prejudice to any. That conviction remains yet to be gained, and we have no doubt that when the British authorities see that they can safely grant more political concessions to their Indian subjects, they shall not withhold them. It gives us consider-

able pleasure to find our co-religionists in India keeping themselves aloof from the agitators, whose seditious policy can do no good but harm to their country, and may estrange the good feeling of the rulers towards the ruled. To think that the Government can be frightened by violent actions to concede what the Indians want is extremely absurd, and those who entertain such an idea are only showing their ignorance of the power and resources of England. Probably real cause for discontent with the present administration, in some respects, may exist in India, but there are constitutional means by which any real grievance can be redressed. The present agitation does not seem to be constitutional. We strongly hope that the Mohammedans of India will not swerve in any degree from their loyalty to the British Government under which they have all the advantages that are required for their well-being. In this connection we have to point out the formation of an organisation in India called the "All-India Muslim League", the objects of which are (1) to promote among the Mussalmans of India feelings of loyalty to the British Government, and remove any misconception that may arise as to the intention of Government with regard to any of its measures; (2) to protect and advance the political rights and interests of the Mussalmans of India, and to respectfully

represent their needs and aspirations to the Government; and (3) to prevent the rise, among the Mohammedans of India, of any feelings of hostility towards other communities, without prejudice to the other objects of the League.

**The Governor.** AS HIS EXCEL-  
lency the Govern-  
nor will leave

Ceylon for good before our next issue appears we take this opportunity to announce the fact that the Mohammedans of Ceylon include His Excellency Sir Henry Blake among the Governors who have done good to their community. There being among the Mohammedans of Ceylon only a few persons who desire to be employed under the Government, occasions for their approaching the Governor and seeking to enlist his sympathy are not numerous. Moreover, the Mohammedans are generally traders following their avocation in a quiet and unostentatious manner; they are not found among the high officials of the Government who come in contact with the Governor; they are not represented to an appreciable extent in the learned professions; they are not invited or rather are very sparsely invited for the state functions; they are not given much prominence in the press; and they are generally conspicuous by their absence at the assemblies patronised by the Governor. Therefore the King's representative in Ceylon has very little

opportunities of knowing well His Majesty's Mohammedan subjects in the Island; and unless he goes through the statistics and learns the numerical, commercial and other status of the Mohammedans he is apt to lose sight of their importance as a community. However things occur now and then in respect of the Mohammedans which attract the attention of the Government and the public, and we would say that the Fez Question, which arose in 1905, was one of them. As the press unanimously testified the Mohammedans agitated on that occasion in a constitutional manner to have their grievance redressed, and they are to-day sincerely grateful to their rulers for granting their prayer, and rescinding that objectionable minute which was likely to stay their progress. On that occasion the Mohammedans evidently gained the sympathy of the Governor, and His Excellency's favourable disposition towards them when that agitation was pending, shall always be remembered by the Mohammedans of Ceylon with gratitude. When Sir Henry Blake, by whose administration the country has, no doubt, been benefitted, leaves the Island he shall carry with him the well-wishes of the Mohammedans of Ceylon.

**Mr. Ramanathan and the Ceylon Moors.**

WITH REFERENCE TO the pam-

phlet published by us recently anent the ethnology of the Ceylon Moors we have to state

that we have received the following acknowledgments:—

Colombo Museum Library,  
Colombo, Ceylon,  
17th June, 1907.

Under instructions from the Committee of management of the Colombo Museum, I have the honour to acknowledge the receipt of the following donation to the Library:—A Criticism of Mr. Ramanathan's "Ethnology of the Moors of Ceylon"

I am directed to convey to you the cordial thanks of the Committee for your valuable contribution.

I have the honour to be,

Your most obdt. servt.

(Sgd.) GERARD A. JOSEPH  
Librarian.

I. L. M. Abdul Azeez Esq.  
49A, Messenger St. Colombo.

The Queen's House,  
Colombo, 19th June, 1907.

Sir,

With reference to your letter of the 13th instant, I am directed by His Excellency to thank you for your work "A Criticism of Mr. Ramanathan's Ethnology of the Moors of Ceylon," which his Excellency accepts with much pleasure.

I am, Sir,

Your obdt. servant.

(Sgd)

T. L. MC LINDOCH BUNNEY,  
Private Secretary.

I. L. M. Abdul Azeez Esq.  
Colombo.

WE LEARN  
**The Maldivian Affairs.** that trouble is again brewing in the Maldivian Islands. Certain Maldivian notables have come to Ceylon after a perilous voyage in a boat from an island whither they had been banished by the authorities, and are stating a very sad story which shows that at present terrorism is reigning in the Maldives. How far thier statement is true we do not know, but as it is evident that ministers and other notables have been banished to distant atolls, and as it is stated that the object of their banishment is to remove the obstacles in the way of the Prime Minister whose sweet will is now the law in the Maldives, we think it behoves the suzerain Government to make inquiries into the matter. The time has come for the Ceylon Government to take more serious view of the Maldivian question, and take such measures as will eradicate the real cause of the misrule which is said to prevail in those Islands which have been under their protection long enough to have improved administration. We believe that a change could be made for the better in the usual mode of inquiry made by the Ceylon Government into the Maldivian affairs, by removing from Malé the accused ministers before an inquiry is held at that place by the British officials.



## கதீவு அப்பாஸ் பாசூர் அவர்களும் மிஸ்து அரசாட்சியும்.

—o—

மிஸ்து அரசாட்சி கதீவு அவர்களாலும் ஆறு மந்திரிமார்களைக் கொண்ட வேர் மந்திரி சபையாலும் நடத்தப்படுகின்றது. மந்திரி சபையின் அக்கிராசனர் முதன் மந்திரியே. இவர்களோடு பண விஷயத்தில் புத்தி சொல்லுகிற வெரு பிறிட்டவிய வுத்தியோகத்தர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மந்திரிகளின் சபைகளாவ் வென்றிலும் சமூகங்கொடுப்பவரா யிருந்தாலும் அவருக்கு வேர்பண்ணும் (சம்மதங் கொடுக்கும்) அதிகாரமில்லை. ஆகிலும் அவருடைய அனுமதியில்லாமல் பண விஷயங்களை யம்மந்திரி சபை தீர்மானிக்கக் கூடாது. உள் நாட்டு மந்திரி, பண விஷய மந்திரி, பகிரங்க வேலைகளின் மந்திரி, நியாய விஷய மந்திரி, யுத்த மந்திரி, கலா விஷய மந்திரி ஆகியவர்கள் தந்தம் விஷயங்களைப் பற்றிய தீர்ப்புகளை மந்திரி சபையின் ஆலோசனைக்கு வைப்பதும் அவை கதீவு அவர்களால் கையெழுத்திடப்பட்ட பின்பு சட்டமாகிறதுமே வழக்கம். மிஸ்து தேசத்தின் பல பாகங்கள் தேசாதிபதிகளாலும் முதிரர்களாலும் ஆளப்படுகின்றன. அவர்கள் உள் நாட்டு மந்திரிக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். மாகாணங்கள் கிராமங்களாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு மாவூர்தலைமையாயிருக்கிறார். மாவூர்களின் கீழ் நாட்டுத்தலைவர்களான உம்தாக்களிருக்கிறார்கள்.

மிஸ்தில் நான்கு விதமான நியாய கோடுகளிருக்கின்றன. முத

லாவது வேதச் சட்டங்களை நடப்பிக்கிற கோடு. முஸ்லிம்களின் சொந்தக் காரியங்களே யங்கு விசாரிக்கப்படும். இரண்டாவது கலப்பான கோடுகள். இவை 1875 ம ஆண்டு வுண்டாக்கப்பட்டன. இவை மிஸ்துத் தேசத்திலுள்ள புறதேசத்தவர்களின் ஸிவில் வழக்குகளையும் சில கிறிமினல் வழக்குகளையும் விசாரிக்கின்றன. மூன்றாவது தாலுதிபதிகளின் கோடுகள். இவைகளினாலேயே குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட புறதேசத்தவர்கள் விசாரணை செய்யப்படுகிறார்கள். நான்காவது சுதேச கோடுகள். இங்கு சுதேசிகளின் ஸிவில் வழக்குகளும் கிறிமினல் வழக்குகளும் விசாரிக்கப்படுகின்றன. சுதேசகோடுகள் சுதேச நீதவான்களோடும் அன்னிய நீதவான்களோடும் 1884 ம ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முதற் நாக் கோடுகளும், கயரேவில் ஓர் அப்பீல் கோடும், சொற்ப பிரதானமுள்ள வழக்குகளைச் சுருக்கமாய் விசாரிக்கிற 42 ஸமரி கோடுகளும் இருக்கின்றன. இந் சுதேச கோடுகளுக்கு நியாய விஷயத்தில் புத்தி சொல்லுதற்கு வேர் பிறிட்டவிய வுத்தியோகத்தர் 1891 ம ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மேலும் இக் கோடுகளை மேல் விசாரணை பண்ணுதற்கு வேர் நியாய சங்கமு யிருக்கின்றது. கிறிமினல் வழக்குகளை நடத்துதற்கு வேர் புரேகியூர் ஜனரல் இருக்கின்றார். அவரின் பிரதிநிதிகள் சகல கோடுகளிலு யிருக்கின்றார்கள். அவர்களின் கட்டளைப்படியே பொலிஸ் குற்றஞ் செய்தவர்களை நீதிக்குக் கொண்டு வருகின்றது. கால் ததுக்குக் காலம் மாற்றப்பட்டு வந்த பொலிஸ் 1895 ம ஆண்டு உள் நாட்டு மந்திரிக்குக் கீழாக்

கப் பட்டது. அவருக்கு இவ்விஷயத்தில் புத்தி சொல்லுதற்கு வொர் பிறிட்டிவிய வுத்தியோகத்தரும் பிறிட்டிவிய இன்ஸ்பெக்டர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

மிஸ்து தேசத்திலுள்ள மார்க்கங்களில் இஸ்லாமே பிரதானமானது. முஸ்லிம்களின் தொகை மற்றய மார்க்கத்தவர்களின் தொகையைப் பார்க்கிலு மதிகம். கிறிஸ்தவர்களுள் பெரும் பாலார்கிறிக்கு கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள். அவரு யூதர்கள் அதிக மில்லை. அவர்கள் பட்டணங்களிலேயே காணப்படுகிறார்கள். முஸ்லிம்கள் 89 லட்சத்து 77 ஆயிரத்து 702 பேர்கள். கிறிஸ்தவர்கள் 7 லட்சத்து 31 ஆயிரத்து 235 பேர்கள். யூதர்கள் 25 ஆயிரத்து 200 பேர்கள். மற்றய மார்க்கத்தவர்கள் 268 பேர்கள்.

மிஸ்தில் கல்விப்படிப்படியாய் விருத்தியடையக் கூடிய தன்மையில் கற்றுக் கொடுக்கப் படுகின்றது. பள்ளிவாசல்களோடு சேர்க்கப் பட்டிருக்கிற குத்தப் என்று அழைக்கப்படுகிற பாடசாலைகளில் படிக்கிற மாணுக்கர்கள் மூல பாடசாலைகளுக்கும் இரண்டாந்தர பாடசாலைகளுக்கும் உயர்த்தப் படுகிறார்கள். பின்பு அவர்கள் கைத்தொழில் வேளாண்மை வைத்தியம் நிபாயம் ஆகிய விஷயங்களைப் பயிற்றும் பாடசாலைகளுக்கு வுயர்த்தப் படுகிறார்கள். இவற்றைத் தவிர போதகர்களின் பாட சாலைகளும்கிருக்கின்றன. 1898ம் ஆண்டு அங்கு 9702 குத்தப் பாடசாலைகளிருந்தன. அவற்றிலிருந்த 183,470 மாணுக்கர்களுக்கும் 14 070 வாத்திகள் படித்துக்கொடுத்தார்கள். இவற்றுள் 100 பாடசாலைகளே அரசாட்சியாற் பரி

சோதிககப்பட்டு வுதவிப்பணங் கொடுக்கப் படுகின்றன. அல்— அஸ்ஹர் கலாசாலையில் 8000 மாணுக்கர்கள் படிக்கிறார்கள். அவர்களுள் 2000 பேர்கள் உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து வந்து அங்கு குடியிருப்பவர்கள். இதுவும் 3 கலேஜ்களுமுள்பட 26 உயர்தர பாடசாலைகளிருக்கின்றன. அவற்றில் 486 வாத்திகளும் 12706 மாணுக்கர்களு மிருக்கின்றார்கள். 1897 ம் ஆண்டு மிஸ்தில் தரிபாடான குடிஜனங்களில் ஏழு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுள் நூற்றில் ஐந்து பேர்களை வாசிக்கவும் எழுதவும் கூடியவர்கள். புற தேசத்தவர்களில் ஏழு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுள் நூற்றில் 74 பேர்கள் வாசிக்கவும் எழுதவும் கூடியவர்கள்.

62 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் செய்கை பண்ணப் படுகின்றது. உஷ்ண காலத்தில் சித்திரை முதல் ஆவணி வரையிலும் வெள்ள காலத்தில் ஆவணி முதல் மார்கழி வரையிலும் குளிர்காலத்தில் மார்கழி முதல் சித்திரை வரையிலும் மிஸ்தில் நல்ல வேளாண்மைக் காலம். பஞ்சியும் சீனியும் பிரதானமான விளைச்சல்கள்.

1875 ம் ஆண்டு முதல் மிஸ்தில் வர்த்தகம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. அங்கு ஏற்றுமதியிறக்குமதி வியாபாரம் இங்கிலீஷியர்களாலேயே யதிகமாய் நடத்தப் படுகின்றது. அவர்களுக்குப் பின் பிரான்ஸியர், துறுக்கியர், ஹாலியர், ஆஸ்திரியர் அமரிக்கர் ஆகியவர்கள் வருகிறார்கள். ஜர்மானியரினதும் பெல்ஜிய தேசத்தாரினதும் வர்த்தகமும் மிஸ்தில் அதிகப்படுகின்றது. 1900 ம் ஆண்டு மகா பிறித்தானியாவிடிலிருந்து வந்து மிஸ்தில் இறக்கும்

தியான சரக்குகளின் பெறுமதி 53 லட்சத்து 447 மிஸ்ஸு பவுன். மிஸ்ஸிலிருந்து மகாபிரித்தானியாவுக்கு ஏற்று மதியான சரக்குகளின் பெறுமதி 91 லட்சத்து 41 ஆயிரத்து 932 மிஸ்ஸு பவுன். மிஸ்ஸிலிருந்து துறுக்கிக்கு ஏற்று மதியான சரக்குகளின் பெறுமதி 2 லட்சத்து 90 ஆயிரத்து 193 மிஸ்ஸு பவுன். துறுக்கியிலிருந்து வந்து மிஸ்ஸில் இறக்குமதியான சரக்குகளின் பெறுமதி 22 லட்சத்து 20 ஆயிரத்து 961 மிஸ்ஸு பவுன். மிஸ்ஸுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையில் நடந்த வியாபாரத்தில் மிஸ்ஸில் இறக்குமதியான சரக்குகளின் பெறுமதி 13 லட்சத்து 14 ஆயிரத்து 869 மிஸ்ஸு பவுன். அங்கிருந்து ஏற்றுமதியான சரக்குகளின் பெறுமதி 14 லட்சத்து 30 ஆயிரத்து 153 மிஸ்ஸு பவுன். மிஸ்ஸுக்கும் மேற்படி தேசங்களுக்கும் இடையில் நடைபெறுகிற வியாபாரத்துக்கு மறுதேசங்களோடு நடைபெறுகின்ற வியாபாரம் குறைவானது.

மிஸ்ஸில் 1901 ம் ஆண்டு ஜனவரிமாதத்தில் அரசாட்சிக்குடைய மேல்வே 1393 மைலுக்கும் சுதேச கொம்பனிக்குடைய மேல்வே 670 மைலுக்கும் இருந்தன. இவற்றைத் தவிர சூதானில் இராணுவ மேல்வே வேறே இருக்கின்றது. மிஸ்ஸு கவர்னமேந்துக்குடைய தந்தி 1900 ம் ஆண்டு 2106 மைலுக் கிருந்தது. அதன்கம்பியின் நீளம் 9440 மைல். தலிபோனு மிருக்கின்றது. ஈஸ்நான் தலிகிரூபு கம்பனியின் தந்தி அலக்ஸாண்டிரியாவிலிருந்து கயரோ வழியாய் சுவேசுக்கும் போட்லெய்திலிருந்து சுவேசுக்கும் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறதோடு அதன் கம்பிகள் இங்கிலா

ந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் செல்லுகிறகம்பிகளோடு சேர்க்கப்பட்டன. மிஸ்ஸிலுள்ள பட்டணங்களில் 313 தபால் ஆபிஸ்களும், 160 திரவலின்) பிரயாணஞ் செய்கின்ற) ஆபிஸ்களும், நாடுகளில் 414 ஆபிஸ்களும் இருக்கின்றன. மேற்படி தபால் ஆபிஸ்களுக்கிடாய் 1898 ம் ஆண்டு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்களினதும் போஸ்துகார்டுகளினதும் தொகை 1 கோடியே 47 லட்சத்து 33 ஆயிரம். புதினப் பத்திரிகைகளின் தொகை 80 லட்சத்து 49 ஆயிரம். பார்ஸல்களின் தொகை 5 லட்சத்து 63 ஆயிரத்து 800. மிஸ்ஸு தபால் ஆபிஸ்களின் மார்க்கமாய் 1899 ம் ஆண்டு அனுப்பப்பட்ட மனியோடர்களின் தொகை 1 கோடியே 74 லட்சத்து 37 ஆயிரம் பவுன். புறதேசங்களுக்கனுப்பப்பட்ட கடிதங்களுள் நூற்றில் முப்பது பங்குகள் மகாபிரித்தானியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டன. மிஸ்ஸு நாணயம் பெர்லின் தங்கசாலையில் செய்யப் படுகின்றது.

1863 ம் ஆண்டு இஸ்மாயில் பாஷா கஜீவான நாள் துவக்கம் மிஸ்ஸு அரசாட்சியின் பணவிஷயத்தின் நிலைமை திருப்தி யற்றதாயிருக்கின்றது. அந்த அரசர் அதிகமாய் வீண் செலவு செய்ததால் ஐரோப்பியரிடம் அதிகவட்டிக்குப் பெருந் தொகைப் பணம் கடன் வாங்க வேண்டியதாய்வந்தது. இதனாலேயே மிஸ்ஸு தேசம் பணவிஷயத்திலும் இராசாங்க விஷயத்திலும் அதிக முட்டுப்பாட்டில் அகப்பட்டது. இஸ்மாயில் பாஷா மிஸ்ஸு சிங்காசனத்திலேறிய காலத்தில் மிஸ்ஸுக்கு 30 லட்சம் பவுன் கடனிருந்தது. 1876 ம் ஆண்டு மேற்படி கடன் 9 கோடியே 10 லட்சம்



பவுன் வரையில்திகப்பட்டது. அ யத வருடத்தில் நிலவரி 50 பங் கு அதிகப்படுத்தப்பட்டது. இ ஸ்மாயிஷ் பாஷூ ஏச்சரிக்கை யி ல்லாத தன்மையில் கடன் வாங்கி யதால் அப்பணத்தின் முழுத் தொகையும் அவருக்குக் கிடைக்க வில்லை. அவர் கடன் வாங்கிய ப ணத்தில் சொற்பம் மாத்திரமே தேசத்தின் நன்மைக்காய்ச் செல வு செய்யப் பட்டது. கவேல் க னுலுக்கு மின்று அரசாட்சி 1 கோடியே 60 லட்சம் பவுன் செ லவு செய்தது. ஆகிலும் அதன் செயர்கள் விற்ஃப்பட்டனவால் இன்று மின்று தேசம் கவேல் கனூலிவிருந்து யா தம் நயம் பெ தவில்லை. 1875 ம் ஆண்டு மின்று ஁ருக் கடன் கொடுத்த புறதேசத் தவர்களின் அச்சத்தைத் தனிக்க வும் இஸ்மாயில் பாஷூ ஆராதூ ரியாய்க் கடன் வாங்குவதைத் த டிக்கவும் ஓர் சங்கம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. இக்கடன் சங்கத்தில் து வக்கத்தில் மூன்று அங்கத்தவாக ளிருந்தார்கள். அவர்களுளொரு வர் பிரான்சுக்காரன். ஒருவர் ஆ ஸ்திரியன். ஒருவர் இற்றுவியன். ஆகிலும் அடுத்த வருடத்தில் ஓ ர் இங்கிலீஷ்காரனும் சேர்க்கப் பட்டார். கடனுக்காய்ச் சாட்டப் பட்ட சில வருமானங்களைப் பெ த்துக் கொள்வதே துவக்கத்தில் மேற்படி சங்கத்தின் பணிவிடை யாயிருந்தது. ஆகிலும் மேற்படி சங்கத்தின் தத்துவத்தைக் காரி யப் படுத்தும் பொருட்டுக் கடன் கொடுத்தவர்களோடுள்ள பொ ருத்தத்தை முறித்த பொழுது மி ஸ்று அரசாட்சிக்கு விரோதமாய் கோட்டில் வழக்கெடுக்க மேற்ப டி சங்கத்துக்கு அதிகாட்க் கொடு க்கப்பட்டது. இச் செய்கையின் பிரதானம் அப்பொழுது தோன் தவில்லை. இதுவே மிஸ்லின் பண

வியய ஆளுகையில் புறதேசத்த வர்கள் குறுக்கிடுதற்குத் துவக் கமாயிருந்தது. இதுமுதல் பண வியய திருத்தம் துவங்கிற்று. இ னிமேல் கெட்ட ஆளுகை நடத்த ப்படாதிருப்பதற்குப் பிணை கொ ட்க்கப் படாதவ்வரையில் கடன் வி ளயத்தை யொழுங்கு செய்யக் கூடாதென்று காணப்பட்டது. அ ப்பொழுதே இரட்டை யானுகை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மின்று தே சத்தின் வருமானத்தைப் பராபரி த்தற்கு ஒரு இங்கிலீஷ் காரனும் செலவைப் பராபரித்தற்கு வோ ர்பிரான்சுக்காரனும் ஏற்படுத்தப் பட்டார்கள். ஆகிலும் இந்தவொ முங்கு திருப்த்தியைக் கொடுக்க வில்லை. கடைசியாக மின்று தேச த்தின் முழு நிலைமையையும் விசா ரித்தற்கு யூரணதத் துவங்கினோடு ஒரு கமிஷன் நியமித்தற்கு 1878 ம் ஆண்டு ஜனவரிமாதம் இஸ்மாயி ல் பாஷூ சம்மதங் கொடுத்தன ர். மேற்படி கமிஷனின் முதல் ி ப்போட்டில் பொறுப்புள்ள மந் திரிகளைக் கொண்டு வொழுங்கா ன அரசாட்சி மிஸ்றில் இஸ்தாபிக் ஃப்பட்டாலன்றி சரியான திருத் தஞ்செய்யக் கூடாதென்று கூறப் பட்டிருந்தது. இதற்கு கதிவு அவ ர்கள் துவக்கீத்தில் சம்மதித்ததா ல் இரு ஐரோப்பியர்கள் பகிரங்க வேலை மந்திரியாகவும் பண வி ளய மந்திரியாகவும் நியமிக்கப் பட்டார்கள். இந்த புது வொழு க்கு இஸ்மாயில் பாஷூ அவர்க ளின் சுயாகிபத்திப குணத்துக்கு ப்பொருந்த வில்லை இஸ்மாயில் பாஷூ மேற்படி மந்திரிகளைத் தள்ளிப் போட்டதாலும் மேற் படி கமிஷனின் மற்றய காரிய ங்களை நடப்பிக்க விடவ் கொடு க்காததாலும் அவர்கதிவுத்தியோ கத்தால் 1879 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் அகற்றப் பட்டார். பிற

ட்டவிய அரசாட்சியினதும் பி  
ருள்ளிய அரசாட்சியினதும் முய  
ற்சியால் இரட்டையானுகை திரு  
ம்பவும் வேறோர் தன்மையில் இ  
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. முன் போல  
வே இரு ஐரோப்பிய மந்திரிகள்  
மிஸ்து மந்திரி சபையிற் சேர்ந்து  
பணவியை ஆளுகையை மேல் வி  
சாரித்து வந்தார்கள்.

இஸ்மாயில் பாசூர்வ அவர்களி  
ன் புதல்வர் தவ்பீக்கு பாசூர்வ அ  
வர்கள் கதிவானதின் பின்பு 1880  
ம் ஆண்டு கடன் குறைக்கும் சட்  
ட மொன்று செய்யப்பட்டது. அ  
ச்சட்டத்திற் சில பொருத்தக  
ளமைக்கப்பட்டன அதில் மிஸ்து  
றுக் கடன் 9 கோடியே 86 லட்ச  
த்து 40 ஆயிரம் பவுனென காட்  
டப்பட்டிருந்தது. நூற்றுக்கு 4 வீ  
தமும் 5 வீதமும் வட்டி திட்டப்  
படுத்தப்பட்டது. வட்டியும் து  
றுக்கிக்குக் கொடுக்கிற திறையும்  
வருடத்திற்கு 45 லட்சம் பவுன்  
வந்தது. இது மிஸ்து வருமானத்  
தில் அரைவாசியே, கடன் குறை  
க்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்ட  
பின் சொற்பகாலம் செல்வமு  
ண்டாயிருந்தது. மிஸ்து வருமா  
னத்தை அரசாட்சியாரும் கட  
ன் கொடுத்தவர்களும் பிரித்துக்  
கொண்டார்கள். அரசாட்சியாரி  
ன் பங்கில் செலவு நீக்கி பாக்கி  
யுள்ளது கடலின் முதலக் குறை  
த்தற்குச் செலவு செய்யப் பட்  
து. ஆகிலும் அறபி பாசூர்வ அவ  
ர்களின் சண்டையும் சூதான் ச  
ண்டைகளும் திரும்பவும் மிஸ்து  
தேசத்தை பணவியை முட்டுப்  
பாட்டில் மிழத்தி விட்டன. தி  
ரும்பவும் கடன் வாங்குவது ஆ  
வசியகமாயிற்று. பவர்மார்களு  
க்கும் துறுக்கிக்கு மிடையில் மி  
ஸ்துக் காரியத்தைக் குறித்துப்  
பேச்சு நடந்த பின்பு 1885 ம் ஆ  
ண்டு மார்ச்சு மாதம் லண்டன்

பொருத்தம் எழுதப்பட்டது.

1873 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம்  
சுல்தான் அவர்களால் கொடுக்க  
ப்பட்ட பர்மானைக் கொண்டு மி  
ஸ்து கதிவு அவர்கள் துறுக்கிக்கு  
வருட மொன்றுக்கு 6 லட்சத்து  
96 ஆயிரம் பவுன் திறை கொடுத்  
துவிட்டு புறதேசத்தவர்களோடு  
வர்த்தகபொருத்தங்கள் முடித்து  
க் கொள்ளவும் கடன் வாங்கவும்  
உருத்தைப் பெற்றுக் கொண்டா  
கள். ஆகிலும் தவ்பீக்கு பாசூர்வ  
அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட  
பெர்மானில் கடன் வாங்கு முரி  
த்து அகற்றப்பட்டதால் அதன்  
பின் மிஸ்து தேசம் சுல்தான் அ  
வர்களின் அனுமதியில்லாமல் கட  
ன் வாங்கக் கூடாதிருக்கிறது.  
லண்டன் பொருத்தப்படி மிஸ்து  
அரசாட்சியின் செலவுகள் நூறுங்  
கான தன்மையில் திட்டப்படுத்  
தப்பட்டதாலும் வருமானத்தை  
யதிகப்படுத்தக் கூடிய காரியங்க  
ள் யுகமாய்ச்செய்யப் பட்டதா  
லும் மிஸ்து பணவியை முட்டுப்  
பாட்டிலிருந்துப் படிப்படியாய்  
மீட்சிபெற்று வருகிறது. 1883 ம்  
ஆண்டு மிஸ்து அரசாட்சியின் வ  
ழக்கமான வருமானத்தைப் பார்  
க்கிலும் செலவு 9 லட்சத்து 4  
ஆயிரம் பவுன் வரையில் அதி  
கப்பட்டிருந்தது. 1900 ம் ஆ  
ண்டு மேற்படி அரசாட்சியின்  
வழக்கமான வருமானத்தில்  
செலவு போக 15 லட்சத்து  
52 ஆயிரம் பவுன் மிஞ்சியிருந்த  
து. இந்த மட்டு மிஸ்து பணவி  
ஷயம் திருத்த மடைந்ததற்குக்  
காரணம் பிதிட்டவியரின் புத்தி  
யும் பராபரிப்புமே யென்று சொ  
ல்லப்படுகின்றது. 1900ம் ஆண்  
டு மிஸ்து அரசாட்சியின் வருமா  
னம் 1 கோடியே 16 லட்சத்து 88  
ஆயிரம் மிஸ்து பவுன், செலவு 1  
கோடியே 11 லட்சத்து 14 ஆயிர

ம் பவுன். மிஸ்ஸு பவுன் இங்கிலீஷ் நாணயத்தில் 1 பவுன் 6 பென்ஸ் கொண்டது; கதிவு அவர்களுக்கு ம் அவர்களின் குடும்பத்தவர்களுக்கும் வருடம் 2 லட்சத்து 58 ஆயிரம் பவுன் கொடுக்கப் படுகின்றது. சேனைக்கு (இங்கிலீஷ் சேனையுட்பட) 8 லட்சத்து 7 ஆயிரம் பவுன் செலவாகிறது.

1879 ம் ஆண்டு தள்ளப் பட்ட சில வுத்தியோகத்தர்களும் போர் வீரர்களும் கயரேவியில் கலகஞ் செய்ததால் பிறிட்டிஷ் யுத்தக் கப்பல்களும் பிரான்ஸ் யுத்தக் கப்பல்களும் அலக்ஸாண்டிரியாவுக் கனுப்பப் பட்டன. அந்த வருடம் ஜூன் மாதம் இஸ்மாயில் பாஷா மிஸ்ஸிலிருந்து நீக்கப் பட்டு தவிர்த்து பாஷா கதிவானர்கள். கலகக் கோலமுள்ள இராணுவ கூட்டத்தின் தலைவர்க ளென்றெண்ணப்பட்ட. கர்ணல்களான அறபி பாஷாவையும் அலி பாஷாவையும் அப்திலால் பாஷாவையும் பிடித்ததே காரணமாய் கயரேவியில் 1881 ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முதலாந்திரி கலகமுண்டுபட்டது. மறியற்காரர்கள் பலபர்மாய் மீட்சி செய்யப் பட்டார்கள். அது முதல் அவர்கள் கதிவுக்குக் கட்டளை சொல்லுகிறவர்களாகி விட்டார்கள். திரும்பவும் பிறிட்டிஷிய போர்க்கப்பல்களும் பிரான்ஸிய போர்க்கப்பல்களும் அலக்ஸாண்டிரியாவுக்கு அனுப்பப் பட்டு அவை கலகக்காரர்களுக்கு அச்சத்தைக் கொடுக்காத நிமித்தம் எடுத்துப் போடப்பட்டன. ஆகிலும் கதிவு அதிகாரமற்றவராயிருக்கின்றார். ரொன்றும் அறபி பாஷாவைத் தலைவராய்க் கொண்டவோர் இராணுவகூட்டம் மிஸ்ஸை ஜூட்சி செய்யப்போகிற தென்றும் தெளிவாய்த் தோன்றிற்று. 1881 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாத

ம 6 ந்திகதி பிரான்சும் இங்கிலாந்தும் கதிவுக்கு வோர் கடிதமனுப்பி அதில் தேவையாயின் தாம அவருக்குத் துணைச் செய்வதாகக் கூறியிருந்தன. ஆகிலும் பிரான்ஸில் அக்காலத்தில் முதன்மந்திரியா யிருந்த கம்பற்றா விலகிவிட்டதால் அதன் பின் அவ்விருவிராச்சியங்களும் மேற்படி விஷயத்தைக் கவனிக்க வில்லை. கதிவு அவர்கள் அறபி பாஷாவையுத்த மந்திரியாகவும் மகுமுது சாமி பாஷாவை முதன்மந்திரியாகவும் கொண்டவோர் மந்திரி சபையை ஸ்தாபிக்கக் கட்டாயம் பண்ணப் பட்டார்கள். அறபி பாஷா தமது செல்வாக்கு சேனைமுழுதிலும் பரக்கச் செய்து கொண்டார். அப்பொழுது நிலைபரம் பாரதூரமானதாயிற்று. மூன்றாம் முறையும் அலக்ஸாண்டிரியாவுக்குக் கப்பல்கள் அனுப்பப்பட்டன. 1882 ம் ஆண்டு மே மாதம் பிறிட்டிஷ்கன்ஸல் ஜனறலும் பிரான்ஸ்கன்ஸல் ஜனறலும் மகுமுது சாமிக்குக் கடினமாய் முறையிட்டதால் மிஸ்ஸு மந்திரி சபை விலகிவிட்டது. ஆகிலும் அறபி பாஷாவையுத்த மந்திரியாய் திரும்பவும் நியமிக்கும்படி இராணுவகூட்டம் கேட்ட கேள்விக்குக் கதிவு சம்மதித்தனர். அது முதல் அலக்ஸாண்டிரியாவிலிருந்த போர்வீரர்களின் கோலம் அச்சுறுத்துகிறதாயிருந்தது. மே மாதம் 29 ந்திகதி அலக்ஸாண்டிரியாவிலிருந்த பிறிட்டிஷியர்கள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடையாதென்று தெரிவித்தார்கள். இந்த அச்சம் ஜூன் மாதம் 11 ந்திகதி நடந்த கொலையால் பலப்படுத்தப் பட்டது. அன்று அலக்ஸாண்டிரியாவில் ஒரு வுத்தியோகத்தரும் ஒரு உப்பற்காரர்களும் தெருக்களி

ல் கொல்லப்பட்டார்கள். அப் பொழுது கடினமான முயற்சியெடுக்கப் படுமென்று தோன்றிற்று. பிறிட்டிலஷ் யுத்தக் கப்பல்கள் மால்ற்றூவுக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஜூன் மாதக் கடைசியில் மகா பிறித்தானியா, பிறுன்ஸ், ஜெர்மனி, இற்றூவி, ஆஸ்திரியா, ருசியா, அமரிக்கா, ஸ்பேன், கிறீஸ், துறுக்கி ஆகிய தேசங்களைச் சேர்ந்த 26 யுத்தக் கப்பல்கள் அலக்ஸாண்டிரியா துறைமுகத்திலிருந்தன. பெருந் தொகையான மனிதர்கள் மேற்படி கப்பல்களுக்குப் போய் அடைக்கலம் புகுந்தனர். அலக்ஸாண்டிரியாவின் குடாவுக்கு பிறிட்டிலஷ் யுத்தக் கப்பல்கள் போவதற் கெதிரான எத்தன்களைத் தடுத்துக் கொள்ளும் படிக்கும் கோட்டைகளில் புதுப் பிரங்கிக் னேற்று வதைத் தடுக்கும்படிக்கும் அக்கோட்டைகள் கட்டால் அவற்றை யமர்த்தும் படிக்கும் அட்மிரல் சார் பியூக்கம் ஸீமருக்கு சீமையிலிருந்து ஜூலை மாதம் 3ந்திகதி கட்டளை யனுப்பப்பட்டது. 9ந்திகதி சில்ஸிலா கோட்டையிலுள்ள பிரங்கிகளை அவற்றின் வண்டிகளில் ஒரு கூட்டம் வேலைக்காரர்கள் பூட்டுவதாய் மேற்படி அட்மிரலுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 10ந்திகதி இராணுவ தளகர்த்தராயிருந்த அல்பா பாக்ஷாவுக்கு வோர் அல் மிமேற்றம் பத்திரம் பிறிட்டிலஷியரால் அனுப்பப்பட்டது. அதில் மஸல்ஹீனிலும் அலக்ஸாண்டிரியா குடாவின் தென்கரையிலும் உள்ள கோட்டைகளை யொப்புக் கொடுக்காதவரையில் அடுத்த நாள் உதயத்தில் பிரங்கிப் பிரயோகம் துவங்கப்படுமென தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கு மிஸ்துச் சங்கத்தின் அக்கிராசனரால் கையெழுத்திடப்பட்ட

வோர் மறுமொழி யனுப்பப்பட்டு, அதில் மேற்படி கோட்டைகளிலிருந்த மூன்று பிரங்கிகளை யிறக்கி விடுகிறதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆகிலும் அந்த மறுமொழியை பிறிட்டிலஷிய அட்மிரல் ஏற்றுக் கொள்ளாது 11ந்திகதி காலை 7 மணியளவில் அலக்ஸாண்டிரியா பட்டணத்தைச் சுடெற்குத் துவங்கி விட்டனர். அந்த யுத்தத்தில் 13 பிறிட்டிலஷிய யுத்தக் கப்பல்கள் சேர்ந்திருந்தன. அன்று 12 மணியிலும் 45 நிமிஷத்திலும் மெக் கோட்டைய மர்த்தப்பட்டது. மஸல்ஹீ கோட்டை இரவு 12 $\frac{1}{2}$  மணிக்கும் அத்தா கோட்டை இரவு 1 $\frac{1}{2}$  மணிக்கும் அமர்த்தப்பட்டன.

12ந்திகதி பிற்பகல் வீடுகள் துஷ்டர்களால் எரிக்கப்பட்டன. அலக்ஸாண்டிரியாவில் பிரதான பாகங்கள் நெருப்புக்கிரையாயின. அடுத்த நாள் வரையில் மேற்படி பட்டணம் கொலைக்கும் கொள்ளைக்கும் விட்டுவிடப்பட்டது. அன்று சாயந்தாம் 3 மணியளவில் பிறிட்டிலஷ் தப்பற்காரர்கள் கரையி லிறக்கப்பட்டார்கள். அதன்பின் பிறிட்டிலஷிய இராணுவம் மிஸ்தில் குறுக்கிடுகிறது அவசியமாகி விட்டதால் அதன் செலவுக்காய் 23 லட்சம் பவுன் ஜூலைமாதம் 27ந்திகதி பிறிட்டிலஷ் பார்லிமேன்தில் வோட் பண்ணப்பட்டது. பிறுன்ஸிய இராணுவமும் மிஸ்தில் குறுக்கிடுதற்குப் பணம் வோட் பண்ணும்படி பிறுன்ஸ் கவர்னமேந்து பிறுன்ஸிய மகா ஜன சபையிடம் கேட்டும் அது அப்படி வோட் பண்ணாத நிமித்தம் இங்கிலாந்து மிஸ்து விஷயத்தைத் தனிமையாய்க் கவனித்தற்கு விட்டு விடப்பட்டது. சீமையிலிருந்து மால்ற்றூவிலிருந்தும் 25,000

பேர்வீரர்கள் மிஸ்துக்கனுப்பப் பட்டார்கள். 7000 ஜனங்கள் சகல முஸ்திப்புகளோடு இந்தியாவிலிருந்து சுவேஸ்க்கு அனுப்பப் படுதற்கு ஆயத்தஞ்செய்யப்பட்டார்கள். சார் கார்னர் வுல்ஸலி சிரேஷ்ட சேனாதிபதியாய் ஏற்படுத்தப்பட்டனர். முதல் இஸ்மாயிலியாவைப் பிடித்துக்கொண்டு அவ்கிருந்து தயாரூவுக்குச் செல்லவும், அலக்ஸாண்டிரியாவையும் அதன் அயல் தேசங்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் எண்ணப்பட்டது. சுவேஸ்க்குலைப் பிடித்துக்கொள்ள நெயர் அட்மிரல் ஹொஸ்கின்சும் சார் ஹியூவார்த்தும் துணிந்தார்கள். ஆகஸ்து மாதம் 19ந் திகதி கப்பறன் போபெக்ஸால் போட்செய்து பிடிக்கப்பட்டது. கொமாண்டர் எட்வார்டு சுவேஸ்க்குலையும் கப்பறன் பிற்ஸ்ரேய் இஸ்மாயிலியாவையும் சொற்ப எதிர்ப்பின் பிறகு பிடித்துக்கொண்டார்கள். சார் கார்னர் வுல்ஸலி தமது சேனை முழுவதோடும் ஆகஸ்துமாதம் 20ந் திகதி போட் செய்துக்கு வந்து முன்னேறுதற்கு ஆயத்தப்படுத்தினர். இதை மிஸ்து இராணுவம் அறிந்துகொள்ளாது அவர்களை யேமாற்றுதற்காய் அபூகிரில் ஓர் கப்பற்சேனைக் காட்சி நடத்தப்பட்டது. இப்பொழுது பிரிட்டிஷியர் இஸ்மாயிலியாவிலிருந்து முன்னேறினார்கள். மேஜர் ஜனறல் கிறஹாம் 800 ஜனங்களோடு இஸ்மாயிலியாவிலிருந்து முன்னேறி கிபிச் என்ற தலத்தை யெதிர்ப்பின்றிப் பிடித்தனர். மேலும் அவர் 22ந் திகதி அல்மக்பருக்கு முன்னேறி சேர்தனை செய்த பொழுது தலல்-மஹம்ரூவில யுத்தங்கொடுப்பதற்கு ஆயத்தஞ் செய்திருந்த மிஸ்திகள் நல்ல தண்ணீர் வாயக்காலையும் மேல்

வேயையும் அடைத்திருந்ததைக் கண்டனர். 24ந் திகதி காலை 4 மணிக்கு சார் கார்னர் வுல்ஸலி 3 கூட்டம் குதிரை வீரர்களோடு 2 பிரங்கிகளோடும் 1000 காற்சண்டைக் காரர்களோடும் முன்னேறினர். 7000 மிஸ்திகல் 12 பிரங்கிகளோடு தோன்றினார்கள். தொடர்ச்சியற்ற யுத்தமொன்று நடைபெற்றது. இஸ்மாயிலியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷியருக்குத் துணைச் சேனையனுப்பப்பட்டது. மிஸ்திகளின் தாக்கை பிரிட்டிஷிய குதிரைப்படை தடுத்ததுக் கொண்டது. இரவு பிரிட்டிஷ இராணுவம் ஒரு காலாட் சேனையோடும் ஒரு குதிரைச் சேனையோடும் 10 பிரங்கிகளோடும் காவற் செய்து 25ந் திகதி உதயத்தில் தலல்-மஹம்ரூவுக்குச் சென்றது. அவ்விடத்தை மிஸ்திகள் விட்டு விட்டார்கள். ஆகிலும் பதிமீதேறிய பேர்வீரர்களும் குதிரைப் பிரங்கிப்படையும் மஹ்ஸமா என்ற தலத்துக்குச் சென்று மிஸ்திகளின் பாளயத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. 7 பிரங்கிகளும் பெருந் தொகையான மருந்து மீன்சாமான்களும் பிடிக்கப்பட்டன. அன்று சாயந்தரம் மேஜர் ஜனறல் கிறஹாம் 1200 கப்பற்காரர்களோடு மஹ்ஸமாவுக்குப் போய் அடுத்த நாள் எதிர்ப்பின்றி கஸாஸினைப் பிடித்துக் கொண்டார். 27ந் திகதி பிரிட்டிஷியர் மிஸ்திகளால் முயற்சியோடு தாக்கப்பட்டார்கள். தலல்கபீரிலிருந்து வந்த மிஸ்திகளின் துணைச் சேனை மேஜர் ஜனறல் கிறஹாமின் சேனையை யமிழ்த்திவிடும் போல் தோன்றிற்று. 27ந் திகதி மேஜர் ஜனறல் கிறஹாமின் சேனை தாக்கப்பட்டது. ஆகிலும் அது சத்துருக்களைப் பின்னே துரத்தி விட்டு மாலை 6<sup>1</sup>/<sub>2</sub> மணியளவி

ல் பொதுவாய் முன்னேறிற்று, மஹம்மாவிலிருந்து அழைப்பிக்கப்பட்ட குதிரைப் படை நிலா வெளிச்சத்தில் சத்துருக்களைத் தாக்கி யதிக சேதத்தை யுண்டாக்கிற்று. இவ் யுத்தத்தில் பிறிட்டிஷியரின் சேதம் கொல்லப் பட்டவர்கள் 14 பேர்கள். காயப்பட்டவர்கள் 83 பேர்கள். கலாஸின் யுத்தத்திற்குப் பின் உண்டிப்பட்ட அமரிக்கையான காலத்தில் பெரு முயற்சியோடு தீன் சாமான்களும சேனைகளும் அழைப்பித்துக் கொள்ளப்பட்டன. முன்னணிவரையில் தேல் பாகை திறக்கப்பட்டது. சப்றம்பர் மாதம் 9 ந்தி கதி மிஸ்லிசன் கலாஸினைத் திரும்பவும் தாக்கினார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் இரவு 9 மணியளவில் தூரத்தப் பட்டார்கள். அவர்களின் 4 பிரங்கிகள் பிடிக்கப்பட்டன. பின்பு மிஸ்லிகளை பிறிட்டிஷியர் தலல் கபீர் வரையில் தூரத்திக் கொண்டு போனார்கள். பிறிட்டிஷியரின் சேதம் 3 பேர்கள் கொல்லப்பட்டவர்கள், 78 பேர்கள் காயப்படுத்தப்பட்டவர்கள். அடுத்த மூன்று நாளும் தலல் அபீரைத் தாக்குதல்காக கலாஸினில் போர்வீரர்கள் திரட்டப்பட்டார்கள். தலல் கபீரில் 30,000 ஜனங்கள் 60 பிரங்கிகளோ டிருந்தார்கள். மிஸ்லிகளின் அரண்களுள் 2½ மைல் நீளமுள்ள வோர் அகழ் இருந்தது. சப்றம்பர் மாதம் 12 ந்திகதி இரவு 11 மணிக்கு 15,000 பிறிட்டிஷியர் முன்னேறினார்கள். வலப் பக்கத்தில் முதலாவது பிரிவு லெப்ரினன்று ஜனறல் விவிஸ்குக் கீழும் இடப்பக்கத்தில் இரண்டாவது பிரிவு லெப்ரினன்று ஹம்லிக்குக் கீழும் சென்றன. பிரங்கிப் படை மத்தியிலும் குதிரைச் சேனை வலப்பக்கத்திலும் சென்றன. இர

வு நிலா வெளிச்ச மிருக்கவில்லை. தூரம் 6½ மைல் இருந்தது. உதயத்தில் இரண்டாம் பிரிவிருந்த கைலாண்டர் போர்வீரர்கள் அகழ்விருந்த மிஸ்லிகளைத் தாக்கினார்கள். சொற்ப நேர யுத்தத்தின் பின்னர் அகழ் பிடிக்கப்பட்டது. சில நிமிஷங்களின் பின்பு முதலாவது பிரிவும் தாக்கிற்று. குதிரைச் சேனை பளையத்தின் இடப்பக்கத்தைத் தாக்கி எதிர்த்த மிஸ்லிகளைச் சங்காரஞ் செய்து சத்துருக்களின் பளையத்தின் பின்னணியிற் சேர்ந்தது. சில தானங்களில் கடினமான சண்டை நடந்தாலும் காலே 6 மணியளவில் எதிர்ப்பு முடிந்தது. பிறிட்டிஷியரின் சேதம் 58 பேர்கள் கொல்லப்பட்டவர்கள், 379 பேர்கள் காயப்பட்டவர்கள், 22 பேர்கள் கானுமற் போனவர்கள், கிட்டத்தட்ட 2000 மிஸ்லிகள் கொல்லப்பட்டார்கள். 500 பேர்களுக்கு அதிகம் காயப்பட்டு ஆஸ்பிற்றளில் வைத்தியஞ் செய்யப்பட்டார்கள். இந்திய சேனை ஸகானிக் வரையில் சத்துருக்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றது. குதிரைச் சேனை முன் பெல்பிசுக்குப் போய் அங்கிருந்து கயரோவுக்குச் சென்றது. தலல் கபீரிலிருந்து கயரோவுக்கு 65 மைல். 14 ந்திகதி சாயந்தரம் அப்பானியர் பறக்கிவிருந்த 10,000 போர்வீரர்களும் கயரோ கோட்டையிலிருந்த 5000 போர்வீரர்களும் தம்மைத் தாமே பிறிட்டிஷியருக் கொப்புக் கொடுத்தார்கள். 15 ந்திகதி ஜனறல் சார் கார்னற் வுல்ஸ்லிக் கோற்று இளவரசரின் கீழிருந்த கார்ஸ் பட்டாளத்தோடு கயரோ பட்டணத்திற் சேர்ந்தனர்.

தலல் கபீரில் அடைந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து பிறிட்டிஷ் போர்வீரர்கள் முன் சென்ற



தால் கயரே அலக்லாண்டிரியா வின் விதிவசத்தை விட்டும் பாதுகாக்கப் பட்டதாம். கயரேவில் பிறிட்டலியர் சேர்ந்ததோடு கலகம் முடிந்தது. கபர் தோவார் அபூகீர் ரெலேற்ற ஆகிய விடங்களிலிருந்த மிஸ்று இராணுவங்களும் செப்தம்பர் மாதம் 23 ன் திகதி தீமீற்றுவிலிருந்த இராணுவங்களும் தம்மைத் தாமே யொப்புக் கொடுத்தன. 25 ன் திகதி கதீவு தவுபீக்கு பாசூா அவர்கள் கயரேவுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். 30 ன் திகதி பிறிட்டலிய போர்வீரர்களின் காட்சியொன்று நடைபெற்றது, பிறிட்டலிய இராணுவத்தில் 10,000 பேர்கள் மிஸ்றில் கதீவு அவர்களின் துரைத்தனைத்தைத் தாபரிப்பதற்காய் நிறுத்திக் கொள்ளப் பட்டு மற்றவர்கள் திருப்பி யனுப்பி விடப் பட்டார்கள். இஸ்மாயிலியாவில் பிறிட்டலிய போர்வீரர்கள் இறங்கிய நாள் துவக்கம் 25 நாட்களில் கயரே பிடிக்கப்பட்டிக் கலகமும் பூரணமாய் அடக்கப் பட்டது. பிடிக்கப் பட்ட மிஸ்றுச் சேனையின் தளகர்த்தர்களுட் சிலர் கொல்லப் பட்டார்கள். சிலர் ஏற்றியனுப்பப் பட்டார்கள். இவர்களுள் அறபி பாசூாவும், மகுமுதுசாமி பாசூாவும், துலபா பாசூாவும், அப்திலால் பாசூாவும், அலிபகுமி பாசூாவும், மகுமுதுபகுமி பாசூாவும், யாக்கபு சாமி பாசூாவும் இலங்கைக்கு அனுப்பப் பட்டதும், அவர்களுட் சிலர் இங்கு இறந்து போனதும், மற்றவர்கள் மன்னிப்புப் பெற்று மிஸ்றுக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டதும் வாசிப்பவர்களின் ஞாபகத்திலிருக்கும்.

கலகம் அடக்கப் பட்ட பின்பு கதீவு அவர்களின் அதிகாரமும் தேச ஆளுகையும் மிஸ்றிலிருந்த

பிறிட்டலிச் சேனையின் மீது தங்கியிருந்தன. ஸ்தம்பூலில் பிறிட்டலிய தானாதிபதியிருந்த லார்டு டபரின் சீர் திருத்தும் சட்டங்களைச் செய்தற்கு கயரேவுக்கு அனுப்பப் பட்டார். அவர் தேசகாவலுக்காய் பிறிட்டலிய வுத்தியோகத்தர்களோடு 5000 அல்லது 6000 போர்வீரர்களைக் கொண்ட மிஸ்றுச் சேனையொன்றை ஸ்தாபிக்கும்படி கட்டளை பன்னினர். இந்தச் சேனையை யுண்டாக்குதற்கு சார் எவ்வின் வுட் 1882 ம் ஆண்டு சர்தார் என்ற பட்டத்தோடு இங்கிலாந்திலிருந்து மிஸ்றுக்கு வந்தனர். இன்னு மொறு ஜன்டார்மரி காவற் சேனையுண்டாக்கும் படிக்கும் லோர்டு டபரின் கட்டளை கொடுத்தனர். இதை 4400 ஆட்களோடும் 2562 குதிரைகளோடும் உண்டாக்கும்படி பேக்கர் பாசூா இன்ஸ்பக்டர் ஜனறல் என்ற பட்டத்தோடு கற்பிக்கப்பட்டனர்.

இஸ்மாயில் பாசூா ஏற்றியனுப்பப் பட்டு தவபீக்கு பாசூா கதீவாய் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னர் இங்கிலாந்தும் பிறுன்கம் ஐக்கியப்பட்டு மிஸ்று காரியங்களைப் பராபரித்தற்காய் மிஸ்றில் தங்கள் பிரதிநிதிகளாக மேஜர் பெயாரின் என்ற இங்கிலீஷ்காரனையும் எம். டபிலிகனியர்ஸ் என்ற பிறுன்க காரனையும் நியமித்தன. இவர்கள் மிஸ்றில் சில சீர்திருத்தமான வேலைகளைத் துவங்கினார்கள். ஆகிலும் அவர்களின் ஆட்சி பத்திர மில்லாதிருந்ததே பெருங்குறையாயிருந்தது. அவர்களிடம் தம் பாதுகாப்புக்கும் தமது கட்டளையைப் பலபந்தமாய் நடப்பிப்பதற்கும் வழிவகைகளில்லாம விருந்ததோடு அவர்கள் மிஸ்றை அரசாட்சியெய்த சேசு கூட்டத்தாரின் தத்துவத்தி

லும் சிலாக்கியங்களி லும் குறுக்கி ட வேண்டியதாயுமிருந்தது. இந் தசுதேச கூட்டத்தில் விவிஸியர்க ளுமிருந்தார்கள் இராணுவத்தவ ர்களுமிருந்தார்கள். விவிஸியர்க ளின் கூட்டம் அகோரமானதாயி ருக்க வில்லை. அவர்கள் செயலற் ற எதிர்ப்பு மாத்திரம் காட்டக்கூ டியவர்களாயிருந்தார்கள். ஆகிலு ம் இராணுவத்தவர்களோ அதிக தைரியமுடையவர்களும் தங்கள் தத்துவத்தை யறிந்தவர்களுமா யிருந்தார்கள். அந்த இராணுவ த்தவர்களுள் அஹ்மது அறபி பா சூா அல்-மிஸ்தி அவர்களு மொ ருவர். அவர்கள் சானுரியமாய்ப் பேசக் கூடியவர்கள், ஆதலின் அவர்கள் தங்கன் செல்வாக்கை ஜனங்களிடது செலுத்தக்கூடியவர் களாயிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ப்பின்னால் அவர்களைப் பார்க்கி லும் சாமாந்ததியமுள்ள மனிதர் களிருந்து தங்கள் தேசத்தைத் து றுக்கிகளினதும் ஐரோப்பியர்க ளினதும் கொடுங்கோன்மையா ன ஆளுகையிலிருந்து மீட்சி செ ய்யநாடும் ஓர் கூட்டத்தின் தலை வராக அறபி பாசூாவை முற்ப டுத்தினார்கள். இம்முயற்சி அறபு வுத்தியோகத்தர்களால் துவங்கப் பட்டது. இவர்கள் துவக்கத்தில் துறுக்கியர் உத்தியோகங்களுக்கு த்தெரிந்துகொள்ளப்படுவற் கெ திராய் முறையிட்டார்கள். பின்பு அன்னியர்களுக்கெதிராய் முயற் சித்தார்கள், இவர்களின் கலகத் தையடக்குதற்கு அரசாட்சிக்குத் தத்துவமிருக்கவில்லை. யாதலால் அரசாட்சி கலகக்காரர்களின் கே ள்விக்கு இடங்கொடுத்து வந்த து. அறபி பாசூாவுக்கு மேல் உ த்தியோகம் கெடுக்கப்பட்டது அவர் யுத்தமந்திரியாகவும் மந்தி ரி சபையினங்கத்தவராகவும் நிய மிக்கப்பட்டார். ஆகிலும் அத

னோடு கலகம் நிற்காது நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. 1882ம் ஆண்டு மே மா தத்திலும் ஜூன்மாதத்திலும் அ லக்ஸாண்டிரியாவில் நடந்த கலக ம் பிறிட்டிலு யுத்தக்கப்பல்களை அலக்ஸாண்டிரியாவுக்குக் கொ ண்டி வந்ததும் அப்பட்டணம் சு டப்பட்டதும் மேலே காட்டப்ப ட்டன: மிஸ்து போர்வீரர்கள் பி றிட்டிலியரை யெதிர்த்தற்கு ஆ யத்தம் பண்ணும்பொழுது ஸ்த ப்பூலில் தானுதிபதிகளின் ஓர் க ன்பறன்ஸ் கூட்டப்பட்டது. அதி ல் மிஸ்து கலகத்தை யடக்கும்படி சுல்தான் அவர்கள் கேட்கப்பட்டார்கள். ஆகிலும் மிஸ்தில் கிறீ ஸ்தவர்கள் செய்த கொடுமைக ளுக்கெதிராய் முஸ்லிம்கள் கிள ம்பியதால் அவர்களுக்கெதிராய் த்தமது போர்வீரர்களை யுபயோ கித்ததற்கு சுல்தான் அவர்கள் சம்மதிக்க வில்லை, கடைசியாக பிறிட்டிலு கவர்னமேந்து இரா ணுவத்தோடு மிஸ்தில் குறுக்கிடு தற்குத் தீர்மானித்து பிறுள்ளிந் துணையைத் தேடிற்று. பிறுள்ளி அவ்லத் தட்டியதால் இம்முலியி டம் துணை தேடிற்று. இம்முலியு ம் அவ்லத்தட்டிய பிறகே இங்கி லாந்து தனிமையாய்க் குறுக்கி டுதற்குத் தீர்மானித்து இஸ்மா லியாவில் சார் கார்னம் வுல்ஸி லியின் கீழ் சேனைகளை யிறுக்கிற் று. அதற்குப் பின் நடந்த காரி யங்கள் மேலே காட்டப் பட்ட ன.

கலகம் அடக்கப்பட்டு கதீவு அவர்கள் அலக்ஸாண்டிரியாவிலி ருந்து கயரேவுக்கு வந்த பிறகு சரீபு பாசூாவை முதன் மந்தி ரியாகவும் நியான் பாசூாவைப் பிரதான வோர் அங்கத்தவராயு ம் கொண்ட வோர் மந்திரி சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்த மந்



திரிசபை செய்த முதலாவது காரியம் கலகத்தின் தலைவர்களை விளக்கத்துக்குக் கொண்டு வந்ததே. கதீவும் நியாள் பாசூாவும் தாங்கள் நாடியவாறு செய்து கொள்ள விடக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பார்களாயின் அறபி பாசூாவுக்கும் அவரின் தோழர்களுக்கும் சொற்ப இரக்கமே காட்டப்படும். ஆகிலும் பிறிட்டிஷ் கவர்னமேந்தும் மெஸ் பிளன்று முதலிய சில இங்கிலீஷ் பரோபகாரிகளும் குறுக்கிட்டதால் அவர்களின் உயிர்கள் காக்கப்பட்டன. விசாரணையில் அறபி பாசூா குற்றவாளியென கூறவும், பின்பு அவரை கதீவு மன்னித்து ஏற்றியனுப்பவும் லோர்டு டபறினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இவ்வொழுங்குக்கு கதீவு சம்மதித்ததற்காக நியாள் பாசூா மந்தித்சபையிலிருந்து விலகி விட்டாராம்.

1892 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கதீவு தவுபீக்கு பாசூா அவர்கள் சடுகியாய் மவுத்தானர்கள். அவர்கள் மிஸ்ஸில் பறிட்டிஷிய காரிய காராயிருந்த சார் எவ்லின் பேரினோடு (இவரே பிள் லோர்டு குரோமரானார்) மிக்க நேசமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். தவுபீக்கு பாசூாவுக்குப் பின் அவர்களின் புத்திரர் அப்பாஸ் ஹில்மி பாசூா அவர்கள் கதீவானார்கள். இந்த அழகிய வாலிபரின் முகப்படமே இச்சஞ்சிகையின் முற்பக்கத்தில் தரப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் கதீவான பொழுது இராஜாங்க அனுபோக மில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் இங்கிலீஷியர்களின் செல்வாக்கின் கீழிருத்தற்கு விரும்பாது தன்னிஷ்டமாகிக் கொள்ளாதற்கு நாடினானார்கள். ஆகிலும் காரியங்களின் நிலைமை யதற்கு

த் துணையாயிருக்கவில்லை. முதன் மந்திரியாயிருந்த முஸ்தபா பாசூா பஹ்மி இங்கிலீஷியரின் செல்வாக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்ததால் அவரை கதீவு அப்பாஸ்பாசூா உத்தியோகத்திலிருந்து அகற்றி விட்டு பிறிட்டிஷ் காரியகாரரோடு நேசராயிராத பகுரி பாசூாவை முதன் மந்திரியாய் நியமித்தார்கள். இந்தக் காரியம் பிறிட்டிஷ் காரிய காரரான லோர்டு குரோமருக்குக் கோபத்தைபுண்டாக்கிற்று. இவ்விதமான வேறு காரியங்களும் கதீவு செய்யக் கூடுமென்ற அச்சம் அவருக்குண்டாயிற்று. ஆகலால் தம்மோடு ஆலோசிக்காமலும் தமது அனுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ளாமலும் அரசாங்கத்தில் மாறுதல்களைச் செய்யக் கூடாதென்று லோர்டு குரோமர் கதீவுக்குத் தெரிவித்தனர். பின்பு முதன் தந்திரி விஷயத்தில் கதீவு அவர்களுக்கும் லோர்டு குரோமருக்கும் இடையிலிருந்த வுரைப்பு அற்றுப் போகவில்லை. சிலகாலமாக அப்பாஸ் ல்மி பாசூா தம்மை இங்கிலீஷியர்களின் அதிகாரத்திலிருந்து மீட்சி செய்துகொள்ளாதற்கு நாடிகிறவர்களாயிருந்தார்கள். சதேச பத்திராதிபர்களும் குடி ஜனங்களும் அவருக்குத் துணையாயிருந்தார்கள். ஆகிலும் பிற்பாடு இங்கிலீஷியர்களின் நோக்கத்தை யறிந்து கொண்ட கதீவு அவர்கள் எத்தக் காரியத்திலாவது இங்கிலீஷியர் முஹ்யிடவும் தடைசெய்யவும் இடம் வையாது நடந்து வருகிறார்கள். பிறிட்டிஷிய வுத்தியோகத்தர்களுக்கும் மிஸ்ஸு உத்தியோகத்தர்களுக்கு இடையில் படிப்படியாய் நேசமுண்டு பட்டது. ஆதலால் உள்ளாட்டு மந்திரிக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவராய் ஏற்படுத்தப்

பட்டிருந்த கோஸ்து என்பவர் கற்பித்த திருத்தங்களை மாகாணங்களில் நிறைவேற்றுதற்குக் கூடியதாயிருந்தது. ஆகிலும் மியாள் பாக்ஷாவுக்குப்பிறகு முதன் மந்திரியான துபார் பாக்ஷா அவர்கள் மெஸ். கோஸ்தின் திருத்தங்களுட் சிலவற்றைத் தடை செய்து 1895ம் ஆண்டு விலகி விட்டனர். அவருக்குப்பிறகு முஸ் தபா பஹ்மி திருமபவும் முதன் மந்திரியானார். இவர் நாம் முன் சொன்ன படி இங்கிலீஷியர்களோடு பட்சமுள்ளவர். ஆதலின் அதுமுதல் இக் கவரையில் மிஸ்ஸிகளும் இங்கிலீஷியர்களும் ஒன்றுமையாய் ஆளுகை செய்து வருகிறார்கள். லோர்டு குரோமர் தாம் 1906ம் ஆண்டு மிஸ்ஸைக் குறித்து பிறிட்டுஷ் பார்லிமேந்துக் கணுப்பியறிப்போட்டில் மென்மை தங்கிய கதீவு அவர்கள் 1900 ம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றதும் விக்ரேரியா இராணி அவர்கள் மரணித்த பொழுது மிஸ்ஸில் பற்பல சாதியாரும் காட்டிய அனுதாபமும் இங்கிலீஷியர்களையும் மிஸ்ஸிகளையும் ஐக்கியப்படுத்துகிற தேசத்தையும் காருணியத்தையும் அதிகப்படுத்து மென் தாம் நம்பி இருக்கிற தாகக் கூறியிருக்கிறார்.

சுலத்தான் அவர்களின் தத்துவம்.

கப்தன் கம்பியர் என்பவர் மாட்சிமை தங்கிய சுலத்தான் அவர்களின் தத்துவத்தைக் குறித்தும் இஸ்லாத்தின் உயிர்ப்பைப் பற்றியும் "போற்றைஸ்ஸிவிஷ்யூ" என்ற பத்திரிகையில் ஓர் செய்தி எழுதியிருக்கிறார். அதிலிருந்து கீழ்வருவதை யெடுக்கின்றோம்:—

மஸிடோனியாவை யாளுகற்கு அதிலுள்ள எந்தச் சாதியாரும் தகுதியுடையவர்களன்று. முஸ்லிம்களே மெய்யான மஸிடோனியர்களாயிருக்கின்றார்கள். சீர்கெட்ட கிறிஸ்து மஸிடோனியாவில் பைஸன்றியம் இராச்சியத்தையுண்டாக்கிக்கொள்ளுமென்பது புரிசாசம். அல்பேனியாவில் இற்றூலியர் தம் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வார்களென்பது நகைப்பரவகாரியம். அல்பேனியாவில் அல்லது திரிப்போலியில் இற்றூலித்துறுக்கியோடு தனிமையாய்ச் சண்டை செய்யத் துணியுமாயின் அதற்கு அபிசீனியாவில் நேரிட்ட காரியம் பதிமடங் கதிகமாய்ச்சம்பவிக்கும். தற்காலத்தில் கிழக்குத் தேசத்தில் துறுக்கியாகளே முதன்மையானவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களப்படியே எக்காலமுமிருக்க விரும்புகிறார்கள். அங்கு சீரழிவே கிடையாது. துறுக்கிச் சாதியழிந்து போகிறவொன்றல்ல. நாங்கள் உதுமானிய விராச்சியம் சிழித்துக் கொண்டு வந்ததை எண்ணும் பொழுது துறுக்கியிரையும் அழிந்து போகிற சாதியென்று நினைத்து விடுகின்றோம். ஆகிலும் மேற்பாரப்பின் கீழ்ப் பார்க்கும் பொழுதும் இஸ்லாம் வேத காரியமேயன்றி தேச காரிய மல்ல வெண்பதை நினைவு கூறும் பொழுதும் ஐரோப்பாவில் தங்கள் அதிகாரம் குறைந்தது நிர்ப்பாக்கிய மல்ல வென்று முஸ்லீம்கள் சொல்லாதேயெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தாயிருக்கிறது. இன்னும் 600 வருஷங்களில் கிறிஸ்தவர்களின் பல தெய்வக் கொள்கை மூகம்மது நபியின் ஒரே ஆண்டவனிற்கொள்ளும் விசுவாசத்தாக்கு இடங் கொடுத்து விடாவதன்று முன்னறிவிக்கிறவன் துணிவான்வ

என்று ஆழமாய்ச் சிந்திக்கிற வேர் தறுக்கி கூறியிருக்கின்றார். வயதில் 600 வருஷங்களின் பலனே கிறீஸ்துமார்க்கம் இஸ்லாமார்க்கத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக முடையதாயிருக்கிறது. ஒரே ஆண்டவனின் கொள்ளும் விசுவாசத்தை உயிர்ப் பிப்பதே சுல்தான் அப்துல் ஹமீது அவர்களின் முழு நேரக்கமாயிருக்கிறது. கிறீஸ்துமார்க்கம் இறந்து போயிற்றென்றும், உலகத்தில் அரைவாசைப் பிடித்த ஆண்மை யிப்பொழுது தம் சாகியாரில் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிற தென்றும் சுல்தான் எண்ணுகிறார். சிலுவைச் சண்டையைப் பற்றிய கருத்து இப்பொழுது எவ்வெளவு மதிக்கோடானதாயிருக்கிறதோ அவ்வளவு மதிக்கோடான தாய் சுல்தானனுடைய கருத்தும் அனேகருக்குத் தோன்று மென்பதற் சந்தேகமின்று. ஆகிலும் அவ்வாறெண்ணுகிறது இஸ்லாமார்க்கத்தின் கீழுள்ள தூதனமான வேதகபாலவுணர்ச்சியையறியாதிருப்பதே. ஜிஹாத் அல்லது வேதயுத்தம் என்ற வுடன் அனேகருடைய மனத்திலுண்டாகிற விண் தோற்றமாகிறது ஜனங்கள் வளத்தில் குறுக்கே யோடுகிறதும், நபியின் யுத்த தொனியைக் கூவுகிறதும், பேரிச்சம் பழத்தை யும் தண்ணீரையும் மாத்திரம் புசிக்கிறதமே. இந்தக் கூட்டத்தை துறு பிறிட்கஷ் போர்வீரர்கள் அல்லது கொஞ்சம் ஜர்மானியர் தோல்வியாக்கி விடுவார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் அல்லாவுடைய மார்க்கத்தைக் காக்கிறவர்கள் தறுக்கியில் மாத்திரம் 4 லட்சத்து 50 ஆயிரம் துவக்கம் 5 லட்சம் வரையிலுள்ள நன்றாய்ப் பழக்கப் பட்ட தக்க ஆயுதங்களைவிட வீரியமும் பலமுமுள்ள

மனிதர்கள் ஸ்தம்பூலிலும் அதைச் சமர்த்தியுள்ள விடத்தில் 200 மைலுக்குள்ளுமிருக்கிறார்கள். ஸ்தம்பூலே வுலகத்திலுள்ள ஆகப்பலமுள்ள கோட்டை. இந்த 5 லட்சம் பேர்களுக்குப் பின்னால் இன்னும் 20 லட்சம் ஜனங்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்மை யுள்ளவர்கள். அவர்கள் வேளாண்மைக்காரர்களாகவும், வள்ளக்காரர்களாகவும், கைத்தொழிலாளர்களாகவும் சிவிப்பவர்கள். ஆகிலும் அவர்க ளெல்லோரும் போர்வீரர்களாய் இருந்து இராணுவப் பரிகை பெற்றவர்களே. மேலும் அவர்களுக்குப் பின்னே கணக்கற்ற இலட்சக் கணக்கான மனிதர்கள் உலகத்தில் சிதறி யிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்தற்குத் திரளுவார்களென்பதற் சந்தேகமின்று. இவர்கள் மற்றும் சாகியார்களைப் பார்க்கிலும் யுத்த குணத்தைச் சபாவமாயுணர்கிற ஜனங்கள்.

தறுக்கிய விஷயத்தை யுயிர்ப்பிப்பதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை யென்று எண்ணவேண்டாம். சுல்தான் தாமோர்பெரிய யுத்த வீரரென்று காட்டத்தூணிய வில்லை. ஆகிலும் தமக்குப் பின் வருகிற சுல்தான் யுத்தஞ் செய்கிறவராயிருக்கும பொருட்டுத் தற்கால சுல்தான் இரவும் பகலும் வேலைசெய்தும் இலட்சக்கணக்காய்ச் செலவுசெய்தும் வழியை ஆயத்தப் படுகிறார். உலகத்தின் தூரமான பாகங்களிலும், அதிக குடிஜனங்களுள்ள தலங்களிலும் அவர் தமது அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றதற்கு மெளனமாயும் இரகசியமாயும் காரியகாரர்களை நியமித்திருக்கின்றார். ஆசியா மைனர் முழு வதிலும், மத்திய ஆசியாவிலும், ஹசிய வீராசியத்தின் தென்பா

கத்திலும், வடமேற்கு சீனாவிலும், அபுகானிஸ்தானிலும், இந்தியாவில் மராட்டி களுக்கிடையிலும் சுல்தானின் காரியகாரர்களிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு அன்றைய தேசத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியகாரனுக்குப் பிரதி காரியகாரன் இஸ்தம்பூலி விருக்கிறான். அவர்களிருவருக்குமிடையில்கடிதங்கள் எழுதப்படுகின்றன. இவ்வாறே கலீபாவான அப்துல் ஹமீது அவர்களில் மார்க்கம் உயிராயிருப்பதோடு வுலகத்திலுள்ள அதிக பூரணமான அப்பியாசத்திற்குரிய வுபதேச முயற்சியில் புத்தியும் மதவரைக்கியமும் நியாயமும் ஆயிதங்களாய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றன. சுல்தானுடை காரியகாரர்கள் உலக முழுவதிலும் ஆயிரக் கணக்காய்ப் பரப்புகிற பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் கிறிஸ்தவர்களின் துன்மார்க்கங்களும் குருமார்களின் காமாதாரமும் சிறீஸ்து மதம் செல்வத்திற்கு நங்கி இருப்பதும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சர்வதத்துவமும் சர்வ அறிவுமுள்ள சுல்தான அவர்களின் கையில் எல்லாக்கயிறுகளும் இருக்கின்றன. கலீபா அவர்கள் தோய்வில்லாதவர்கள் காலையிலே யெழுந்து ஓர் லண்டன் அகவுன்மன்றைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக வேலை செய்யின்றார்கள். எழுத்துக்காரியஸ்தர்களும் மந்திரிமார்களும் உலமாகளும் தவிபாஷிகர்களும் விண்ணப்பஞ் செய்பவர்களும் உலகத்தின் பலபாகங்களிலிருந்து வரும் தூதர்களும் சுல்தான் அவர்களைச் சந்தித்து நீண்ட நேரம் பேசுகிறார்கள். அவர்களுடையவொருவரும் தாம் பேசுதற்கு வந்த விஷயத்தை சுல்தான் அவர்கள் நன்றாய் அறிந்திருப்பதையும் அதையவர்கள் பிரதின்

புத்தியைக் கேளாது முடித்து விடுவதையும் கண்டு கொள்ளுகிறார். சுல்தானுடைய வீராசரியம் அசட்டையாய் ஆளப் படுகிறது போல் தோன்றினாலும் அதில் சம்பவிக்கிற வெவ் வெவாரு காரியத்தையும் சுல்தான் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள வரும்மானம் அவர்களுக்குத் தெரியும். வாலிகளும் மற் றும் உத்தியோகத்தர்களும் களவெடுப்பது போக பாக்கியுள்ளது இலட்ச மானிகையில் கொடுக்கப்படச் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் தொகை யெவ்வள வென்பது வொருவருக்கும் தெரியாது. அதை யொருவரும் விசாரித்தயி யத்துணிவதில்லை. உதுமானிய பிராஜைகளுள் செல்வமுள்ள வெவ்வொருவரின் வங்கிக் கணக்குகளும் சுல்தான் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றது. ஒரு வுத்தியோகத்தர் சம்பளத்தை யதிகப்படுத்துமபடி கேட்டு அல்லது சம்பளத்தின் நிலுவையைத் கேட்டு விண்ணப்பப் பத்திரங் கொடுத்தால் "உமக்கு சல்லி யோதுக்கு வங்கியில உமது வரவுக்கு 4722 பவுணும் 13 சிலீனும் 2 பென்சும் இருக்கிறதே. அதைப் யோது மாக்கிக் கொள்ளும்" என்று சுல்தான் அவர்கள் சொல்லி விடுகிறார்கள். மெய்பாகவே சுல்தான் வெற்றியடைந்தவராயிருக்கிறார். அவர் மிற்றிலினி விஷயத்தில் பிரான்ஸியரை மடையராக்கி விட்டனர். அவர் மட்டாய்ச் செலவு செய்பவர். பணத்தை விண்யுச் செலவு செய்வதை வெறுக்கிறவர். இலட்சங்களுக்குமேல் இலட்சங்களாய் வருமானங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவற்றைக்குறித்து யாதொன்றும் அறியப்படவில்லை. அவர் யுத்தத்திற்குப் பணஞ் சேர்க்கிற

தாயிருக்கலாம். அவர் அவ்வாறு செய்தற்கு நியாய யிருக்கின்றது. இஸ்லா மார்க்கம் உலகத்தில் கத்தலிக்கு மதத்தைப் போல் வல்லமையுள்ள வேர் தத்துவமா யிருக்கிறது. ஆனால் கத்தலிக்கு மதத்தின் குருத்து வாதிக்காரத்துக்கு முனிதர்களின் அறிவு விரோதிப் பதால் இஸ்லாத்தின் தத்துவம் அகிசுப் படுகின்றது. குருத்துவம் இஸ்லாத்தில் நபி அவர்களின் யூகத்தால் அகற்றப்பட்டது.

மேலே தரப்பட்ட கற்றன் கம்பியரின் செய்தியில் சில தவறுகளிருக்கின்றன. சுல்தான் அவர்கள் இர வேதச்சண்டை செய்தற்கு ஆயத்தப் படுகிறார்களென்றும், அதற்கு ஜனங்களைத் தூண்டிவிட காரியகாரர்களை யெங்கும் அனுப்பி இருக்கின்றார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பது அபத்தம். கற்றன் கம்பியரும் அவரையெரத்த வேறு கிறிஸ்தவர்களும் சுல்தான் அவர்களை மதவராக் கிய முள்ள வர்களென்று காட்டுவது அவர்களை ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவர்கள் அஞ்சப்பண்ணவும் அவர்களுக்கு விரோதமா யு ஐரோப்பாவில் எடுக்கப்படும் முயற்சிக்குத் துணைசெய்யப்பண்ணவுமென்று நாம் எண்ணுகின்றோம். முஸ்லிம்கள் மதவராக் கிய முள்ளவர்களென்றும் ஆதலால் அவர்கள் நீதியைப் பராக் களென்றும் சொல்வது தற்காலத்தில் ஐரோப்பியர்களின் தந்திரங்களி லொன்றாயிருக்கின்றது. ஏங்கேயாவது முஸ்லிம்கள் கொடுமைகளைச் சகிக்கக் கூடாமல் எழும்பும்பொழுது அவர்கள் மதவராக் கியத்தால் எழும்புகிறார்களென்று சொல்வது கிறிஸ்தவர்களுக்கு இலேசாயிருக்கிறது. மாட்சிமைதங்கிய சுல்தான் அவர்கள் தமதிராச்சியத்தைச் சீர

திருத்தவும் இராணுவத்தைப் பலப்படுத்தவும் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு மதவராக் கியமே காரணமென்று வாதிப்பவர்கள் எண்ணிக்கொள்ளத் தக்கவாறே சுற்றன்கம்பியர் எழுதியிருக்கின்றார்.—பத்திராதிபர்.]

மரணத்தின் பின் மனிதனின் நிலை யென்ன?

(தொடர்ச்சி)

மறு வுலகத்தைக் குறித்துப் பரிசுத்த குறுஆன் தெரிவித்திருக்கிற மூன்று பிரதான காரியங்களுள் இரண்டாவ தானது இரதச் சீவியத்திலுள்ள ஆத்துமாவுக் கடுத்த காரியங்கள பறுஸ்கில் அல்லது நியாமத்தில் திரண்டுருவ மெடுக்கு மென்றதே. இவ்விஷயத்தைப் பற்றிய வசனங்களுள் கீழ் வருகிறவை சில:—

“இங்கு குருடனாயிருப்பவன் இனிமேலும் குருடனாயிருப்பான்.” அதாவது இவ்வுலகத்திலுள்ள ஆத்துமாவுக் கடுத்த குருடமறு வுலகத்தில் மெய்யான குருடாய்த் தோன்றும்.

“அவனைப் பிடியுங்கள். அவனின் கழுத்தில் சங்கிலிகளைப் போடுங்கள். பின்பு எரிக்கப் படுத்தகாய் நாகத்தி லெறியுங்கள். பிறகு எழுபது முழி கீள முள்ள சங்கிலியில் அவனைப் பாசகங்கள்.”

இந்த வசனங்களில் இவ் வுலகத்திலுள்ள ஆத்துமாவுக் கடுத்த வேதனை மறு வுலகத்தில் சீர்த்துக் கடுத்த ஆக்கினையாய்க் காட்டப் பட்டிருக்கின்றது. கழுத்தில் போடப்படுகிற சங்கிலி ஒரு மனிதனை யுலகத்துக்குத் தலையைச் சாய்த்தவனாயிருக்கச் செய்கின்ற இவ்வுலக ஆசைகளைக் காட்டுகின்றது. இந்த ஆசைகளே

சங்கிலியின் கோலத்தை யெடுக்கும். அப்படியே இவ்வுலக கொள்கைகள் காலிவிடப்பட்ட சங்கிலிகளாய்த் தோன்றும். இவ்வுலகத்தின் மனவெரிப்பு மறுவுலகத்தில் பற்றுகிற அக்கினிச் சுவாலைகளாய்க் காணப்படும். ஒவ்வொரு கெட்டவனின் இருதயத்திலும் இச்சைகளினாலும் தனிக் கப்படக் கூடாத ஆசைகளினாலு முண்டான வோர் நாகம் இருக்கின்றன. இவன் பிசுருகளை யெட்டிய பொழுது அந் நாகத்தின் பற்றுதலை யுணர்வின்ருள். ஆதலால் அவன் உலக ஆசைகளி லிருந்து தூரப்படுத்தப்பட்ட பொழுதும் நம்பிக்கையின்றித் துயரப்படுவதைக் காணும் பொழுதும் அவனுடைமன நோவும் தனது அருமையுள்ள ஆசைகளுக்காய் அவனுக்குண்டாகும் துக்கமான பெரு மூச்சுகளும் எரிகின்ற அக்கினியின் கோலத்தை யெடுக்கும். “அவர்களுக்கும அவர்கள் விருமபுகிதற்கும் இடையில் ஓர் தடை போடப்படுகிறது” என்று பரிசுத்த குறுஆன் கூறுகின்றது. இதுவே அவர்களின் வேதனையின் துவக்கம்.

எழுபது முழம் நீளமுள்ள சங்கிலியில் பாய்ச்சுகிறது வோர் ஆழமான இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. பொதுவாய் ஒரு மனிதனுடைய வயசு 70 என்று திட்டப்படுகிறதலாம். பெரும்பாலும் கெட்டமனிதன் அந்த வயதுக்குச் சிவந்திருக்கின்றான். ஒருவேளை யவன் பாலிய வயதையும் விருத்தாப்பியத்தையும் நீக்கி எழுபது வருடத்தை பனுபவிக்கலாம். உண்மையோடும் ஞானத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் உழைக்கக் கூடிய இந் எழுபது வருடங்களையும் அவன் உலக சிக்குகளிலும் சிற்றன்ப சம்பந்தமான ஆ

வல்களிலும் வீணாய்ச் செலவழித்து விட்டான். ஆசைகளின் சங்கிலியி லிருந்து தன்னை மீட்டிக்க அவன் தெண்டிக்கவில்லை. ஆதலால் அவன் எழுபது வருடங்களாக இடங் கொடுத்துவந்த ஆசைகளின் சங்கிலி மறு வுலகத்தில் எழுபது முழமுள்ள சங்கிலியாய்த் திரட்டப்பட்டு அதில் அந்த கெட்ட மனிதன் கட்டப்படுவான். ஆதலால் ஒரு மனிதனுக்குண்டாகிற ஆக்கினை அவனாலய த்தப்படுதல் படுகின்றது. அவனின் சொந்த கெட்ட செய்கைகளே அவனின் வேதனையின் காரணமா யிருக்கின்றன. இதுவோர் சட்டம். “கெட்டவர்களே, மூன்று கொப்புகளின் நிழலுக்குச் செல்லுங்கள். அது உஷ்ணத்திலிருந்து வடிகளுக்கு நிழலிடாது. அல்லது அது அக்கினிச் சுவாலைக் கெதிராய் ஒரு பல்னும் செய்யாது,, என்ற பரிசுத்த குறுஆனின் வசனத்தில் மேற்படி சட்டம் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு குறிக்கப்பட்ட மூன்று கொப்புகளும் மிருகத் தன்மை, குரூரம், அறிவழிவு ஆகியவற்றுக்கு வுதாரணங்களாகின்றன. மேற்படி குணங்கள் திருத்தப்படா திருக்கல் குற்றங்களுக்கும தீதான செய்கைகளுக்கும் வழிகாட்டும். இந்த மூன்று குணங்களும் கியாம நாளில் இலைகளில்லாத மூன்று கொப்புகளாய்த் தோன்றும். ஆகையால் அவை உஷ்ணத்தை மறைக்கா.

சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களின் விஷயத்திலும் அந்த சட்டமே தெரியப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களைக் குறித்து அல்லா குத்த ஆலா சொல்லுகிறான்:— “அந்த நாளில் நீர் காண்பீர் விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களையு ம் பெண்களையும் அவர்களின் ஒரு

ளிவு அவர்களின் முன்னேயும் வலப் பக்கங்களிலும் செல்லுகிற தோடு.”

“அந்த காவில் சில முகங்கள் வெண்மையானவைகளாகவும் சில முகங்கள் கறுப்பானவைகளாகவும் மாறும்.”

“நீதியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சுவர்க்கத்தின் உவமையாகிறது வொரு கந்தவனம், அதில் பழுதாகாத ஜல முள்ள ஆறுகளும் சுவை மாறாத பாலுள்ள ஆறுகளும் குடிப்பவர்களை வெறிக்கச் செய்யாது சந்தோஷப் படுத்துகிற மதுபான ஆறுகளும் தெளியப்பண்ணப்பட்ட தேயுறுகளும் இருக்கின்றன.”

மேற்படி காரியங்கள் அளவின்றிக் கொடுக்கப் படுவதே வாக்குப் பண்ணப்பட்ட சுவர்க்கத்திற்கு வுவமையாயிருக்கிற தென்று மேற்படி வசனங்கள் காட்டுகின்றன. நீதியுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தில் குடிக்கிற ஆத்தமாவுக்கந்த ஜீவ ஜலம் மறுவுலகத்தில் ஆறுக வெளிப் படைபாய்த்தோன்றும். இங்கு பரஸ்கர்களைப் போல் அவர்கள் குடிக்கிற ஆசுமாவைக் கடுத்த பரஸ் மறுவுலகத்தில் பாலாராய்த்தோன்றும். அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஆகந்த தன்மையிலிருக்கையில் அல்லா குத்த ஆலா மீது கொள்ளுகிற ஆசை ஆத்தமாவுக்கடுத்த மதுபானமாயிருக்கிறது. அம்மதுபான மேமறுவுலகத்தில் ஆறாய்த தோன்றும். விசுவாசத்தின் மதுரமே அவர்க ளிவ்வுலகத்தில் ஆத்தமாவைக் கொண்டு சுவைக்கிற தேயுறுகுகிறது. இது சுவர்க்கத்தில தெளிவான ஆறுகளாய்த்தோன்றும். ஒவ்வொரு மனிதனின் ஆத்தமாவுக்கடுத்த தன்மை அந்த காவில் சுவலருக்கும் கந்தவனங்களிலும் ஆறுகளிலும் வெளியாகு

ம், மேலும் அந்த காவில் அல்லாருத்த ஆலா தனது முழு மகிமை யோடு நீதியுள்ளவர்களுக்கு வெளியாவான். இப்பொழுது மறைந்திருக்கிற ஆதமாவுக்கடுத்த சர்வ குணங்களும் மறுவுலகத்தில் தெளிவாய் வெளியாகும்.

இன்னும் வரும்

இலங்கைச் சோனகரைப் பற்றிய வோர் பழைய நிருபம்.

—0—

நாறு வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையில் சிரேஷ்ட நியாயாதி பதியாயும் மாட்சிமை தங்கிய அரசரவர்களின் சங்கத்தின் அக்கிராசனராகவும் இருந்த சார் அலக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்மன் அவர்கள் இலங்கைச் சோனகரைப் பற்றி சிமையிலுள்ள ரேயல் ஏசியாட்டிக லொஸைற்றி என்னும் சங்கத்துக்கு வேர் கடித மெழுதியிருக்கின்றார்கள். மேற்படி கடிதம் மேற்படி சங்கத்தில் 1827 ம ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 3ந்திகதி வாசிக்கப்பட்டதோடு மேற்படி சங்கத்தின் பத்திரிகையில் தரப்பட்டு மிருக்கிறது. அக்கடிதத்தில் இலங்கை முஸ்லீம்களின் பூர்வத்தைக் குறித்தும், அவர்கள் இங்கு முடியேறிய காலத்தைக் குறித்தும், அவர்கள் இலங்கையில் நடத்திவந்த வியாபாரத்தைக் குறித்தும் அவர்கள் சார் அலக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்மனுடைய காலத்தி லிருந்த தன்மையைக் குறித்தும் பேசப்பட்டிருப்பதால் அக் கடிதத்தை யிங்கு மொழி பெயர்த்துத் தருகின்றோம். ஒவ்வொரு இலங்கை முஸ்லீமும் அந்நையறிந்திருப்பது ஆவசியகம்.

ரேயல் ஏசியாற்றிக் கொலை  
ற்றி எழுத்துக் காரியஸ்தருக்கு.

ஐயா.

நான் சில காலத்தின் முன் இ  
லங்கைத் தீவின் கிழக்குப் பக்கத்  
தில் திரிகோண மலையில் காணப்  
பட்ட வோர் எழுத்தின் பிரதி  
யொன்றைத் தங்களுக்கு அனுப்  
பினேன். நான் இப்பொழுது மே  
ற்படி தீவின் மேற்குப் பக்கத்தி  
ல் கொழும்பில் காணப்பட்ட  
வோர் எழுத்தின் பிரதி ரூபத்  
தைத் தங்களுக்கு அனுப்புகின்றே  
ன்.

இலங்கைத் தீவின் வசதியுள்  
ள பாகங்களில் தன்னிஷ்டமான  
துறை முகங்களை யிஸ்தாபித்தும்,  
அரசாட்சி யாருக்குப் பலன் கொ  
டாகிரூப்ப தோடு இலங்கையி  
லுள்ள முகம்மதிய்ய வர்த்தகர்க  
ளுக்கு விசேஷமாய்க் கெட்ட  
வைகளா யிருக்கிற வரிகளை யகற்  
றியும், முபாலத்தில் போல  
வே இக்காலத்திலும் இலங்கை  
யை வியாபாரத்துறை யாக்குத  
ற்கு மலபார் கொறமண்டல்  
மலாக்கா ஆகிய விடங்களின் க  
டலோரங்களிலுள்ள முகம்ம  
திய்ய திரவியவான்களைத் தூண்டி  
விட்டும், வடமாகாணம் கிழக்கு  
மாகாணம் மேற்குமாகாணம் ஆ  
கிய வற்றை அவற்றின் பழைய  
வர்த்தக செல்வத்துக்குக் கொண்  
டு வருதற்காய் நான் 1806 ம் ஆ  
ண்டு அரசாட்சியாருக்குத் தெரி  
வித்த வொழுங்கோடு சேர்ந்திரு  
ப்பதைக் கொண்டு மேற்படி இர  
ண்டாவது பிரதிகூபம் விசேஷ  
முடையதா யிருக்கிறது.

நான் இலங்கையிலுள்ளவர்க  
ளும் மலபார் கொறமண்டல் ம  
லாக்கா கிழக்குத்தீவுகள் ஆகிய  
விடங்களிலிருந்து வந்தவர்களு  
ம் ஆகிய முகம்மதிய்ய குருமார்க  
ளிலும் வர்த்தகர்களிலும் மெத்தக்

கல்வியும் விளக்கமு முள்ளவர்க  
ளின் துணையாகக் கொண்டு இலங்  
கையிலும் இந்தியாவிலும் கட  
லோரங்களிலுள்ள முகம்மதிய்ய  
ரின் பழைய வர்த்தக ஸ்தானங்க  
ளின் சரித்திரத்தைக் குறித்து ந  
டத்திய விசாரணையின் முடிவாக  
வே பிந்தின பிரதிகூபம்  
காணப்பட்டது. பிந்தின விசார  
ணை நான் கூடி யோசித்த பல ம  
னிதர்களின் குணங்களினாலும் சா  
திகளினாலும் இலங்கையிலுள்ள  
முகம்மதிய்ய வர்த்தகர்கள் ஒன்ப  
தாம் தூற்றாண்டுக் கடைசி முதல்  
பதினேந்தாம் தூற்றாண்டு துவக்கம்  
வரையில் ஸ்யாபாரமடத்தி வந்  
த தன்மையைக் குறித்து நூதன்  
மானசெய்தியை யெனக்குத் தெரி  
விப்பதாலும், அந்தச் செய்தி சொ  
ல்லப்பட்ட இரண்டு காலங்களுக்  
கு மிடையில் இந்திய வர்த்தக சரி  
த்திரத்திலுள்ள பிளவை நிரப்பு  
வதாலும், யான் இந்தத் தருணத்  
தில் இதனோடு அனுப்பப்படுகிற  
எழுத்தைக் கண்டு பிடித்தற்கு வழி  
காட்டிய விஷயங்களை விளக்கப்  
படுத்திவிடேனோடு முகம்மதிய்யர்க  
ளின் நிலைபாத்தைப் பற்றியும் இ  
லங்கையில் அவர்கள் பூர்வத்தில்  
குடியேறிய காலமுதல் தற்காலம்  
வரையில் அவர்கள் நடத்திவரு  
ம் வியாபாரத்தைக்குறித்தும் ஓ  
ரு சிறு செய்தியை ரேயல் ஏசி  
யாற்றிக் கொலைற்றிக்குத் தெ  
ரிவிக்கின்றேன்.

இலங்கையில் முதல் குடியேறி  
ய முகம்மதிய்யர்கள் அவர்களின்  
சந்ததியார்களுள் பரந்திருக்கிற  
பரம்பரையான சொற்படி ஹாசி  
ம் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் க  
லீபு அப்துல் மலீக்கு பின் மர்  
வானின் கொடுங்கோன்மையால்  
எட்டாம் தூற்றாண்டு துவக்கத்  
தில் அறபு தேசத்திலிருந்து தூ  
த்தப்பட்டவர்களுமான அறபிக



ளிலோபிரிவார். அவர்கள் புறத்திலிருந்து தென்பக்கமாய்ச்சென்று கொங்கோனிலும் இந்திய தீபகற்பத்தின் தென் பாகங்களிலும், இலங்கைத் தீவிலும் மலாக்காலிலும் குடியேறினார்கள். இலங்கைக்கு வந்த பிரிவார் இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள கடலோரங்களில் எட்டு குடியேற்ற நாடுகளை ஸ்தாபித்தார்கள். அவையாவன. ஒன்று திரிகோணமலையில், ஒன்று யால்ப்பாணத்தில் ஒன்று மாந்தொட்டையிலும் மன்னூரிலும், ஒன்று குநிரைமலையில், ஒன்று புத்தளத்தில், ஒன்று கொழும்பில், ஒன்று வோவெலையில், ஒன்று காஸியில். இலங்கையின் வடமேற்குமாகாணத்திலுள்ள மாந்தொட்டையு மன்னூரும் அவை இந்திய தீபகற்பத்துக்கும் அடம்ஸ் பிரிஜ்ஜூக் கூடாய்ச்சென்ற இருவழிகளுக்கும் இலங்கைக் கடலோரங்களிலும் மதுரைக் கடலோரங்களிலு முள்ள சங்கு முதது சலாபங்களுக்கும் சமீபத்திருந்தவைவால். இவை முகம்மதியர்களுக்கு முற்காலத்தில் இந்திய பெர்ஷிய வர்த்தகர்களுக்கு இருந்தது போல் பெரும் வர்த்தகத்துறை யாகிவிட்டது. அவர்களின் வர்த்தகம் ஒரு பக்கத்தில் மிஸ்ஸு அறபு பெர்ஷியா மலபார் கடலோரங்கள் ஆகிய தானங்களோடும் மறு பக்கத்தில் கொரோமண்டல் கடலோரங்கள் வங்காளக் குடாவின் கிழக்குக் கரைகள் மலாக்கா சுமாட்ரா ஜாவா மலாக்காள் சீனா ஆகிய தலங்களோடும் நடத்தப்பட்டது. இலங்கையின் இந்தப் பக்கத்தில் சீனப்பட்டு வர்த்தகர்கள் தங்கள் பிரயாணங்களில் கரியபோளம் கிராமபு சாதிக்காய் சந்தனமரம்

ஆகியவைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து அறபிய பெர்ஷிய குடாக்களிலிருந்து வந்த வர்த்தகர்களோடு பிரயோஜனத்துடன் வியாபாரஞ் செய்தார்கள். அந்த த்தலத்திலேயே கிழக்கிலிருந்து வந்த சரக்குகள் மேற்கிலிருந்து வந்த சரக்குகளுக்கு மாற்றப்பட்டன. இலங்கையில் குடியேறிய முகம்மதிய வர்த்தகர்கள் பதிரொராம் நூரூண்டின் துவக்கத்தில் அதிக செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் பெற்றுக் கொண்டாலும் அவர்கள் இலங்கைத்துறைமுகங்களில் பதினாந்தாம் நூரூண்டின் கடைசிவகையில் விரிவான ஆதாயமுள்ள வர்த்தகத்தை நடத்திவந்தாலும் அவர்கள் அந்தத் தீவில் பன்னிரண்டாம் பதினமூன்றாம் நூரூண்டினிலேயே மிக்க அதிகமான வர்த்தக செல்வத்தையும் இராஜாங்கத்துக்கடுத்த செல்வாக்கையும் பெற்றிருந்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் மன்னூரிலும் மாந்தொட்டையிலும் இருந்த பெரிய முகம்மதிய வர்த்தகர்கள் அந்த வர்த்தகத்துறையில் அவர்கள் இஸ்தாபித்திருந்த பெரும் பண்டகசாலைகளுக்கு அந்தத் தீவிலுண்டான பெறுமதியுள்ள சரக்குகளை யவை யுண்டாகிற மாகாணங்களுக்கயலிலுள்ள துறைமுகங்களில் இருந்த அவர்களின் காரியகாரர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள். திரிகோணமலையிலிருந்த காரியகாரர்களிடமிருந்து அரிசையும், பூநீலத்தையும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தவர்களிடமிருந்து சாயவேரு அல்லது சிவப்புச் சாயத்தையும் கறுப்புப் பனை மரத்தையும் கடற் சங்குகளையும், குதிரை மலையிலிருந்தவர்களிடமிருந்து முத்தையும், புத்தளத்து

காரியகாரர்களிடமிருந்து வெற்றியையோடு தின்னுதற்குப் பாக்கையும், வீட்டுச் சாமான்கள் செய்தற்குக்கருங்காலி முகிரை கலமண்டர் ஆகியவைகளையும் சாயந்தோய்க்கச் சப்பங்கி மரத்தையும், கொழும்பி வீருந்து கறுவாவையும் இரத்தினக் கற்களையும், வேர் வெலையிவீருந்து தேங்காய் எண்ணெயையும் கயிற்றையும், காவியிவீருந்த காரிய காரர்களிடமிருந்து யானைத் தந்தத்தையும் யானையையும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவாக மன்னார் தீவுக்குச் சம்பத்தில் தாபரித்துவந்த ஆயிதமேற்றிய கப்பல்களைக் கொண்டு தென்னிந்தியாவிவீருந்து இலங்கைக்குச் செல்லுகிறதும் அடம்ஸ் பிறிஜ் என்ற நாமத்தைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறதமான மணற்கரைக் கூடாய்க் கப்பல்கள் போகிற இரண்டு வழிகளையும் காத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஊருக்குள் பரப்பிய செல்வத்தைக் கொண்டு அயல் மாகாணங்களின் குடி ஜனங்கள் தங்கள் தண்ணீர்க் குளங்களை ஓய்வின்றிப்பழுதுபார்த்துக் கொள்ளவும் வயல்களை ஓய்வின்றி விளைத்துக் கொள்ளவும் துணைச்செய்தார்கள். அவர்கள் வர்த்தக முசல்வத்தோடிருந்த நாட்களில் மாந்தெட்டையிவீருந்து சில மைல்களுக்கப்பாலுள்ளதும் இராட்சதன் குளமென்று அழைக்கப்படுவதும் தற்போது வுடைந்து பிரயோசனமற்ற தன்மையிவீருப்பதுமாகிய குளம் நன்றாய்ப்பழுது பார்க்கப்பட்டு மிக்கபிரயோசனமுள்ளதாயிருந்தது. மேலும் இப்பொழுது கிட்டத்தட்டவனமாயிருக்கிற மொஸலி மீர்தொட்டை நன்னுத்தன் ஆகிய மூன்று அயல் மாகாணங்கள் அப்

பொழுது அதிக குடி ஜனங்களுள்ளவைகளாயும், அதிகமாய்ப்பண்படுத்தப்பட்டவைகளாயும் இருந்தன. முகம்மதியர்கள் தென்னிந்தியாவிவீருந்த அவர்களின் வர்த்தக ஸ்தானங்களின் துணையைக் கொண்டு அறு நூறு அல்லது எழு நூறு வருடங்களுக்கு முன் அந்தத் தீவில் குடியேறிய முந்தின நெசவுகாரர்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் பெர்விய குடாவுக் கூடாயும் பலரூவுக் கூடாயும் பகுதாதோடும் அந்த கலீபத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட மறு தேசங்களோடும், மறு பக்கத்தில் அறபுக் கடலுக்கூடாயும் பிஸ்துக் கூடாயும் மடிதமேனியன் கடலோரங்களிலும் ஸ்பேனிலுமிருந்த முகம்மதிய தேசங்களோடும் நடத்திய கொண்டாட்டத்தால் இஸ்லா மார்க்கப் பிரமாணத்தைப் பற்றி அறபில் சில நூற்களையும் வைத்தியம் சாஸ்திரம் கல்வி ஆகியவற்றைக் குறித்து பெறுமதியான கிறீக்கு ரோமன் நூற்களை அறபுக்குத் திருப்பிய மொழிபெயர்ப்புகளையும் மேற்படி தேசங்களிவீருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு இலங்கை அரசர்களிட முண்டாயிருந்த செல்வாக்கைக் கொண்டு முகம்மதியர்கள் தங்கள் வர்த்தகஞ் செய்த பல துறைமுகங்களில் ஓர் முகம்மதிய வர்த்தகர் கலாசி அல்லது கப்பல் சேர்த்திருந்த சகல வழக்குகளையும் அந்தத் துறைமுகத்திலேயே தாமதமும் செலவுமின்றி முகம்மதிய குருமார்களும் வர்த்தகர்களும் மாலுமிகளும் சியர யாதிபதிகளாயுள்ள வேர் கோட்டால் விசாரணை செய்யப்படும் பிரதான சிலாக்கியத்தை அந்த அ

ரசர்களிடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆகிலும் அந்தக்கோடு ஆகியாதேச மூகம்மதியர்களுக்குள் புழக்கமாயிருந்த வோர் சட்டப்படியே விசாரணை நடத்திற்று.

புறத்துக்களியர்கள் பதினைந்தாம் நூருண்டு முடிந்த காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்தபொழுது அந்தத் தீவின் எல்லா ஏற்றுமதி யிறக்குமதி வர்த்தகத்தையும் முகம்மதிய்ய வியாபாரிகள் சுதந்தரவகொண்டிருப்பதையும் அவர்களுக்கத்தேசத்தில் வர்த்தகத்திலும் இராசாங்க விஷயத்திலுமுண்டாயிருந்த தத்துவத்தால் அவர்கள் தங்களுடைய பயங்கரமான எதிரிகளாயிருந்ததையும் அவர்களோடு தாங்கள் முட்டவேண்டியதாயிருந்ததையும் கண்டார்கள். பதினாறாம் நூருண்டின் துவக்க முதல் இத்தியாவில் முகம்மதிய்ய வர்த்தகர்களின் செல்வமும் செல்வாக்கும் குறைந்ததாலும், இலங்கையில் புறத்துக்களிடச்சு இங்கிலீஷ் அரசாட்சிகள் கைக்கொண்ட பொழுத்குகளாலும் சென்ற மூன்று நூருண்டுகளில் மாலுமி சாஸ்திரத்திலுண்டான திருத்தங்களாலும் இலங்கை முகம்மதிய்யர்களின் வர்த்தகமும் செல்வமும் குறைந்து விட்டது.

தற்போது அந்தத்தீவிலுள்ள முகம்மதிய்ய குடிஜனங்களின் தொகை ஏறக்குறைய எழுபதினாயிரம்பேர்கள். அவர்கள் தேசமுழுதிலும் பரந்திருக்கின்றார்கள். முகம்மதிய்யவர்த்தகர்களின் பண்டசாலைகள் புத்தளம் கொழும்பு வேர் வெலை காலி ஆகிய விடங்களிலின்னுமிருக்கின்றன. அங்கிருந்து அவர்கள் மலபார் கொறமண்டல் ஆகிய தேசங்களின் கடலோரங்களோடு ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். அ

வர்களுள் அதிகமானவர்களிடம் சிறுதொகையான கைம்முதல்களிருக்கின்றன. அவற்றைக்கொண்டவர்கள் சில்லறை வியாபாரங்களே யதிகமாய் நடத்துகிறதோடு அரசாட்சியாரால் வருடாந்தம் விற்கப்படுகிற தீர்வைகளைக்குத்தகையெடுக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஷாபியி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். குறுஆனின் அடக்கமான உம்தா என்றழைக்கப்படுகிற வேரர் நாலே அவர்களின் வேத நூலாயிருக்கிறது. இதை அறப்புப்பாஷையி லெழுதியவர் பன்னிரண்டாம் நூருண்டில் அறப்பு தேசத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்களுக்குள் அதிகமாய்ப் பாவிக்கப்படுகிறதும் முகம்மதிய்ய சட்டத்தின் வியாக்கியானமான துமான வோர் தால் அமாலி (மஹலலி) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதுமுழுதும் அறப்புப்பாஷையி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலவாக்கியம் குறுஆனின் பழைய அறபிலும் அதன் குறிப்புகள் தற்கால அறபிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களின் விவாக சட்டங்களும் உருமையாட்சிச் சட்டங்களும் அவர்களின் முன்னோர்கள் அறபிராச்சியத்திலிருந்து குடியெழும்பிய பொழுது பகுதாது கலீபாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த அறபிகளுக்குள் பரம்பியிருந்த விவாக சட்டங்களினதும் உருமையாட்சிச் சட்டங்களினதும் ஒர் திரிபுவே. அவர்களின் வர்த்தக சட்டங்கள் இந்தியாவின் கடலோரங்களிலுள்ள இந்து வர்த்தகர்களினதும் மலாக்கா கடலோரங்களிலுள்ள மலாய் வர்த்தகர்களினதும் வர்த்தக சட்டங்களுக்கொத்திருக்கின்றன.

கான் இலங்கையில் சிரேஷ்ட வியாயாதி பதியாகவும் மாட்சி

மை தங்கிய அரசர் அவர்களின் சங்கத்தின் அக்கிராசனராகவும் இருந்த காலத்தில் நான் எடுத்த முயற்சிகளைக் குறித்து அவர்கள் நடந்து கொண்ட தன்மை அவர்களின் அறிவையும் ஒழுக்கமான குணத்தையும் பற்றி யென்னில் மிக்க வாசான கருத்தையுற்பத்தியாக்கிற்று. நான் இலங்கையிலுள்ள குடிஜனங்களுள் மற்றய பிரிவார்களுக்குச் செய்து கொடுத்தது போல் முகம்மதியவர்களுக்கும் அவர்களின் வழக்கங்களுக்கு நேராய் அவர்களின் பாவனைக்கு வோர் பிரத்தியேகமான சட்டம் இயற்றுதற்கு எனக்குத் துணைச் செய்யுமாறு நான் அவர்களின் தலைவர்களையும் குருமாரர்களையும் 1806 ம் ஆண்டுகேட்ட பொழுது நான் அவர்களின் தேச வனுபோகத்தால் மிக்க விரிவான பெறுமதியுள்ள செய்திகளைப் பெற்றுக் கொண்டேன். 1807ம் ஆண்டு அவர்களின் சாதியாரின் கல்வியைத் திருத்துதற்குத் தக்க வொழுங்கைக் குறித்து நான் அவர்களோடு ஆலோசித்த பொழுது, அவர்கள் என்னோடு சேர்ந்து முயற்சித்தற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாய் மாத்திரமல்ல அவர்களின் சாதியாரின் விசேஷமான நிலைமைக்குத் தக்க எந்தக் கல்வியைப் பயிற்றுகிறது நல்ல தென்று நான் எண்ணுகிறேனோ அதை முகம்மதிய மார்க்கப்பிள்ளைகளுக்குப் படித்துக்கொடுத்தற்காய் தாராளமான பாடசாலைகளை அந்தத் தீவின் ஒவ்வொரு பாகங்களிலும் தங்கள் செலவாய் ஸ்தாபித்தற்கும் விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். ஜூரியிலிருக்கிற சிலாக்கியத்தின் தன்மையையும் மாட்சிமை தங்கிய அரசர் அவர்களின் 1810 ம் ஆண்டின் சாட்டறைக்கொண்டு இ

ங்கிலாந்தின் முத்திரையின் கீழால் நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கொடுத்த சிலாக்கியங்களையும் தெரிவிப்பதற்காக நான் அம்முகம்மதியவர்களை 1811 ம் ஆண்டு பகிரக்கமாய்க் கூட்டிய பொழுது ஜூரி யொழுங்கை யவர்களின் சாதியார்கள் உவக்கச் செய்யவேண்டிய தன்மையைக் குறித்தும் மனிதர்களுடைய எண்ணங்களுக்கும் மனச்சாய்வுகளுக்கும் விரோதமில்லாமல் நீதிசெய்யவேண்டிய தன்மையைக் குறித்தும் மெத்தப் பிரயோஜனமுள்ள செய்திகளை யவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். 1815 ம் ஆண்டு அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள மற்றைய சாதியார்கள் செய்தது போல் 1816 ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 12ந் திகதிக்குப் பின் அவர்களின் அடிமைகள் பெற்ற எல்லாப் பிள்ளைகளையும் எனது கேள்விப்படி தன்னிஷ்ட மாக்குதற்குத் தீர்மானித்த பொழுது அவர்களின் மனுத்தன்மையையும் அவர்களின் தாராளமான கருத்துகளையும் நான் புகழுதற்கு நியாய மிருந்தது. அவர்கள் அந்தக் கருத்துகளைச் சொன்னது மாத்திரமல்ல, அவற்றின்படி நடந்தும் வந்தார்கள்.

1806 ம் ஆண்டு நான் முன் சொன்னபடி இலங்கை முகம்மதிய குடிஜனங்களின் பல வழக்கங்களையும் நடப்புகளையும் சேர்க்கும்பொழுது அவர்களின் பூர்வ குடியேற்றத்தைப் பற்றிய சரித்திரத்தையும் அந்தத் தீவில் அவர்கள் பெற்ற வர்த்தக செல்வத்தையும் பதினொராம் நூற்றாண்டில் அவர்களுக்கும் பகுதாது கலீபாவுக்கும் இடையிலிருந்த சம்பந்தத்தையும் தெரிவாய்க்காட்டக் கூடிய வழக்கங்களையும் நடப்புகளையும் அறியத்தேடியபொ

முதே வனக்கு எனது விசாரணைகளில் துணைச் செய்கிறவர்களாய் இருந்த சகல முகம்மதிய்ய குருமார்களும் வர்த்தகர்களும் மாணவர்களும் கூட அக்ஷரத்திலுள்ள எழுத்தை யெனக்குத் தெரிவித்தார்கள். அந்த எழுத்தின் பிரதி ரூபத்தையே நான் இதனோடு அனுப்புகிறேன். முற்காலத்தில் இலங்கை முகம்மதிய்யர்களுக்கும் பகுதாது கலீபாக்களுக்கு மீட்டரில் உண்டாயிருந்த உறவுக்கு அறிகுறியான ஆகப்பழைய சாதனம் மேற்படி எழுத்தே. யென்று எனக்கு அறிவித்தார்கள்.

இந்த எழுத்தைக் குறித்து இலங்கையில் பார்த்திருக்கிற பரம்பரையான பேச்சு இதுவே. அந்த வெழுத்தே அந்தத் தீவிலுள்ள முகம்மதிய்யர்களைப் பற்றிய ஆகப்பழைய வெழுத்து. கொழும்பில் வர்த்தகர்களாய்க் குடியேறியிருந்த முகம்மதிய்யர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தின் மெய்யான கோட்பாடுகளை யறியாதவர்களாயும் கவலையற்றவர்களாயும் இருந்தார்களென்பதை பகுதாதி விருந்த கலீபா அறிந்த பொழுது பத்தாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் கற்றறிந்த தேவபத்தியுள்ள வெரு குருவை பகுதாதிவிருந்து கொழும்புக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்களின் மார்க்கத்தை யவர்களுக்கு விளக்கப்படுத்தியும் முகம்மதிய்ய வணக்கத்தை வருங்காலத்தில் மெய்யாய் நடத்துதற்கு ஆவசியகமான பள்ளிவாசலையும் வேறு ஸ்தானங்களையும் கொழும்பிலுண்டாக்கியும் அவ்விடத்து முஸ்லிம்களைச் சீர்திருத்தும்படி அவருக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது. அந்தப் படித்தேவபத்தியுள்ள மனிதன் கொழும்பில் ஓர் பெரிய பள்ளிவாசல் கட்ட

டி, அவர் வந்த நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றி மவுத்தாகி கொழும்பில் அவர் கட்டிய பள்ளிவாசலுக்கடியில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். அவரின் மாணத்தின் பிரகாரம் அவரின் பிரேதஞ்சாபகக்கல்லில் மேற்படி யெழுத்தைக் கொத்துதற்கு பகுதாதிவிருந்து கொளும்புக்குச் சில படித்த மனிதர்கள் கலீபா அவர்களால் அனுப்பப்பட்டார்கள். அந்தக்கல்லு அவருடைய கபறில் 800 வருடக் காலமாயிருந்தது. கொழும்பிலிருந்த வேர் டச்சு திஸாவை அல்லது கல்கம் அக்கல்லை வேறு கல்லுகளோடு கொழும்புக் கயலிலிருந்த சோனக சவக்காலிலிருந்து தாம் வீடு கட்டுகிற தானத்துக்குக் கொண்டு போய்த் தனது வீட்டுப் படிக்கலிலொன்றில் அது இப்பொழுது இருக்கிற விடத்தில் வைத்தனர். அந்த எழுத்தை இங்கிலிஷில் மவறண்டு ஸமியல் லீ. ஏ. எம். மொழிபெயர்த்தனர். இவர் கேம்பிரிஜில் அறப்பு பண்டிதராயும், ஈப்ரா அறப்பு முதலிய கிழக்குத் தேச பாஷைகளை நன்றாய்க் கற்றவரென ஜோரோப்பா முழுவதிலும் கீர்த்தி பெற்றவராயும் இருந்தனர்.

(ஒப்பம்)

அலக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்றன். இதன் பின்னர் மேற்படி துரைமகன் மேற்படி கடித்ததில் கீழ் வரும் குறிப்புகளை யெழுதி இருக்கின்றார்:—

இலங்கையின் உள் நாட்டிலும் கடலோர மாயுள்ள மாகாணங்களில் தென் மேற்குப் பாகங்களிலும் கறுவா பொதுவாய் உண்டாகிறது. கடலோரமாயுள்ள மாகாணங்களில் ஒரு குறிப்பான ஜாதியாரால் கறுவா வுண்டாக்கப்பட்டிருப்பக்குவப்படுத்தப்படுகின்ற

றன. அவர்களுள் 24 ஆயிரம் பேர் முதல் 25 ஆயிரம் பேர் வரையி விருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக் கடைசியில் அல்லது பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டுத் துவக்கத்தில் வேர்வெலைப் பட்டணத்திலிருந்து ஓர் முகம்மதிய வர்த்தகரால் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட 7 நெசவு காரர்களின் சந்ததியர் என்று சொல்லப் படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் குடியேறிய முதலாவது நெசவுகாரர்களை இந்திய கடலோரத்திலிருந்து கொண்டுவந்ததற்காக வேர்வெலையிலிருந்து வேர் பெரிய முகம்மதிய வர்த்தகருக்கும் அவரின் சந்ததியாருக்கும் எக்காலமும் அனுபவித்தற்குச் சில சிலாக்கியங்களையும் விடுதலைகளையும் கொடுத்து இலங்கைச் சிங்கள அரசர்களுடைய லொருவரால் அது நூறு அல்லது எழுநூறு வருடங்களுக்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட வேர்வெலையின் பழைய செம்புப் பட்டயத்தின் பிரதி யொன்று என்னிடமிருக்கின்றது. அந்தப் பட்டயத்தின் பலத்தைக் கொண்டு மேற்படி வர்த்தகரின் சந்ததியிலுள்ளவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களுக்குச் சிங்கள அரசாட்சியாற் கொடுக்கப்பட்ட சிலாக்கியங்களிலொரு பங்கைப் பறிட்டி ஆரசாட்சியின் கீழ் தற்போது அனுபவிக்கின்றார்கள். அந்த சிலாக்கியங்கள் அவர்களுக்குப் புதுத்துக்கிஸ்ட்சு இங்கிலாந்து அரசாட்சிகளால் தொடர்பாய்ப் பல்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டன. இந்தக் குடும்பத்தின் தலைவரை நான் 1806 ம் ஆண்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டின் அதிகாரத்தின் கீழ் கைத்தியடிபாரம்மன்ரின் சுதேச சுப்ரீன் டண்டன்ரூய் நியமித்தேன். அவர்

அந்தத் தீவிலுள்ள சுதேஷ வைத்தியர்களுள் நன்றாய்ப் படித்தவர்களிலொருவரென்று எண்ணப்பட்டார். அவரிடம் ஒரு தொகை கல்ல நூற்செறிருந்தன. அவை அவரின் குடும்பத்தவர்களிடம் எழுநூறு எண்ணூறு வருடங்களாக விருந்தன. அவ்வளவு காலமும் அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள லொருவராவது வைத்தியராய் இருப்பதே வழக்கமாயிருந்தது. அந்த மனிதன் மேற்படி தீவிலிருந்து முகம்மதிய சுதேச வைத்தியர்கள் ஞாபகத்துக் கெட்டாத காலமுதல் வைத்திய பாவனைக் கெடுத்தவர்த இலங்கையிலுண்டான பூண்டுகளை யெனக்கு விபரமாய் எழுதித் தந்தனர். இந்தப் பூண்டுகளையும் மேலும் தீவிலுள்ள வியாபாரத்துக்கும் எடுக்கப்பட்ட மேற்படி தீவிலுண்டான மேலு பூண்டுகளையும் தாவரங்களையும் உண்டாக்கிப் பக்குவம் பண்ணுவது மாட்சிமை தங்கிய அரசர் அவர்களின் கவர்னலேயே எனது சொல்லின் போரில் இலங்கையில் 1810 ம் ஆண்டு ஓர் ரேயல் பொற்றூணிகல்கார்டனை யுண்டாக்கிய நோக்கங்களி லொன்றே.

\* இலங்கை முகம்மதியர்களுக்குள் நடைபெற்ற விவாகத்தையும் ஆட்சி யுருமையையும் பற்றிய சட்டங்களைக் குறித்த விவாச்சியங்களை நான் விசாரணை செய்யும் பொழுது அவ்வித வழக்குகளில் பகுதாலும் கொர்டோவாவினும் இருந்த காளிகள் கொடுத்த தீர்ப்புகளின் குறிப்புகளை யெனக்கு வழிகாட்டும் பொருட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அந்தத் தீர்ப்புகளை இலங்கை முகம்மதியர்களுக்குள் எழு நூறு எண்ணூறு வருடம் சட்டமாயிருந்தன.

அவர்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்த வைத்தியத்தைப் பற்றிய அறப்பு நூற்களுள் அவிஸனா இயற்றிய நூலு மொன்றே. மேலும் அவர்கள் அறிஸ்ரோற்றல், பிஸேற்றே, யூக்விட், கலன், ரெலியமி ஆகியவர்களின் நூற்களின் அறப்பு மொழிபெயர்ப்புகளையும் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த நூற்களிலிருந்து தெடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளை நான் இலங்கையிலிருந்து காலத்தில் முகம்மதிய்ய குருமார்களும் வர்த்தகர்களும் என்னிடத்துக்குப் பலமுறை கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நூற்கள் தொகுக்கத்தில் அவர்களின் முன்னோர்களால் பகுதாதிவிருந்து கொண்டுவரப்பட்டன வென்றும், இலங்கையில் அவர்களின் குடும்பத்தார்களிடம் அவை நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாய் இருந்தன வென்றும், ஆகிலும் அவர்களுக்கு விருத்த முண்டான காலத்தில் அந் நூற்கள் அதிக முதலுக்கு இலங்கைக்கும் கிழக்குத் தீவுகளுக்கும் இடையில் வர்த்தகஞ் செய்த வியாபாரிகளுக்கு விற்கப்பட்டன வென்றும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் குறித்த நூற்களிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்ட செய்திக் எடங்கின மூன்று பெரும் புத்தகங்கள் ஆசியாவில் கிர்த்தி பெற்றிருந்த வேர் முகம்மதிய்ய குருவால் எனக்கு வெகுமதியாய்த் தரப்பட்டன. அவர் இருபது வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையில் மாணிக்கத்தார். இந்த மூன்று புத்தகங்களும் சிங்களம், பாளி, தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய பாஷைகளிலுள்ள இலங்கையிலிருந்து சிங்கள இந்து முகம்மதிய்ய குடிஜனங்களைப் பற்றிய நான் அதிக பொருட் செலவு செய்து சேர்த்த அஞ்ஞாறு அறு நூறு புத்தகங்களும் 1809

ம ஆண்டு நான் இங்கிலாந்துக்குப் பிரயாணஞ் செய்த வேடி ஜேன் டண்டான் என்ற ஈன்று இந்தியா கப்பலில் இழக்கப்பட்டன.

இலங்கைக்கு வருகிற இந்து வர்த்தகர்களுக்குள்ளும் மாலுமிகளுக்குள்ளும் முகம்மதிய்ய வர்த்தகர்களுக்குள்ளும் மாலுமிகளுக்குள்ளும் பார்திருக்கின்றவைகளும் நான் மேற்படி தீவின் வைஸ் அடமிறல்வி கோட்டில் வியாபாரிபதியாயிருந்த காலத்தில் பூரணமாய்ச் சேர்த்தவைகளுமான சட்டங்களையும் நடப்புகளையும் நான்கு வகுப்புகளாய்ப் பிரிக்கலாம். முதலாவது சிறு கப்பல்களில் மலபார் கொரமண்டல் இலங்கைத் தீவு ஆகிய விடங்களின் கடலோரங்களுக்கிடையில் வர்த்தகஞ் செய்கிற இந்து மாலுமிகளுக்குள்ளும் வியாபாரிகளுக்குள்ளும் பார்திருக்கிறவை. இரண்டாவது சிறு கப்பல்களில் மலபார் கொரமண்டல் இலங்கைத் தீவு ஆகிய விடங்களின் கடலோரங்களுக்கிடையில் வர்த்தகஞ் செய்கின்ற அறபுவமிசத்தாரான முகம்மதிய்ய மாலுமிகளுக்குள்ளும் வர்த்தகர்களுக்குள்ளும் பார்திருக்கின்றவை, மூன்றாவது ஆபிரிக்கா அறேபிய பெர்ஷிய குடா ஆகிய விடங்களின் கடலோரங்களுக்கும் இலங்கைத் தீவுக்கும் இடையில் பெருக்கப்பல்களில் வர்த்தகஞ்செய்த அறபு மாலுமிகளுக்குள்ளும் வர்த்தகர்களுக்குள்ளும் பார்திருக்கிறவை. நான்காவது மலாக்க கிழக்குத் தீவுகள் ஆகிய விடங்களின் கடலோரங்களுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் வர்த்தகஞ் செய்கின்ற மலாய் மாலுமிகளுக்குள்ளும் வர்த்தகர்களுக்குள்ளும் பார்திருக்கின்றவை.

இவற்றுள் முதலாவது சொல்லப்பட்டவை இந்து மார்க்கத்தாலும் இந்து நியாய பிரமாணத்தாலும் கொஞ்சந் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது மூன்றாவது நாலாவது சொல்லப்பட்டவை முகம்மதிய மார்க்கத்தாலும் முகம்மதிய நியாயப் பிரமாணத்தாலும் அதிகமாய்த் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சார் அலக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ் மறால் மேலே குறிக்கப்பட்டதும் கொழும்புப் புள்ளிவாச லொன்றில் பகுதாநிலிருந்து 10 மீட்டர் மூண்டில் இங்கு வந்து மவுத்தாசி அடக்கம் பண்ணப்பட்ட தேவ பத்தியுள்ள ஆலிமின் கபரில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த மீஸானிஸ் கூபா அகூரத்தில் கொத்தப்பட்டிருந்ததுமான எழுத்து வருமாறு:—

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرحيم لا اله الا الله محمد

رسول الله صلا الله عليه وسلم

اللهم اغفر وارحم وتجا وزعن عبد

ابن عبدك خلد بن ابوقاه قد ترك

الدنيا وافتقر اليك وانت غني عنه وقد يزل

...ك وانت خير منزل منه اللهم فاعف ذنبه منه

ليبق تبره وعطه اخيره ويتبر ودمتم واستزيد التبر

.... حينئذ وامين وعلو يا جعل نبينا الخير يتنلذ

.... والنا الرشده دليله ونبه بالقول الثابت

اقتنت حجتته وردة حوض تنبه امين رب

العالمين وكتب يوم الاثنين لخمسين خلين من

رجب سنة سبع وثلثين وثلثمائة وبالقاربة يتم

امين دين ورجله سنة سبعة عشر

وثلثمائة وصلا الله على نبيه محمد وسلم

மேலே தரப்பட்டது இக்கால ள்ள மூலப்பிரதியின் பிரதிவிம்பத்தில் வழங்குகிற அறபகூரத்திப்பட்டத்தை அடுத்த சஞ்சிகைகலிற் றிருக்கிறது. கூபா அகூரத்திலு மருவோம்.



மேலே தரப்பட்ட வாக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:—

“இரக்கமும் தயாபாடும் உள்ள அல்லாவின் திருநாமம் கொண்டு, அல்லாவே யன்றி வேறு நாயனில்லை. முகம்மதாஹிவர்கள் அல்லாவின் தீர்க்கதரிசே, அல்லாஹுத்த ஆலாவின் ஸலவாத்தம் ஸலாமும் அவர்கள் மீதுண்டாவதாக. அல்லாவே இவ்விலகத்தை விட்டும் நீங்கி விட்டவரும் உன்னிலையே தங்கியிருந்தவருமான உனது அடிமையின் மகனான அடிமை காலித இபுனு அபூபகாயாவை மன்னித்து அவருக்கு மருமத்துச் செய்தருள். அவரின்நி நீ போதுமானவன். அவருன்னிடம் திரும்பி விட்டார். நீயே அவருக்கு நல்ல வொதுங்கும்-தானம், அல்லாவே அவரின் தேவபத்தி நிலைத்திருப்பதற்காக அவரின் பாவத்தை மன்னித்துக் கொள். அவர் நீதிசெய்தவராகும். பொருட்டு அவருக்குக் கூலி கொடுத்தருள். அவரைக் காப்பாற்றி அவருக்கு வயகாரத்தையும் பத்திரத்தையும் அதிகப்படுத்தியருள். அவன் எங்களுக்குத் தம நபி அவர்கள் எங்களுக்கு வுண்மையைத் தந்து அதைத் தெளிவாய்க்காட்டும் பொருட்டு அவர்களை மேன்மையுள்ளவர்களாக்குவானாக. அவன் பகிரங்கமானவார்த்தையைக் கொண்டு எங்களை எச்சரித்திருக்கின்றான். அவனுடைய தீர்ப்பு நிறைவேற்றிற்று. அவனுடைய எதிர்ப்பு இகழ்ச்சியுடைய ஏரிலே. ஆமீன். ஆலங்களுடைய நம்பே. ஹிஜ்ரத்து 337 றஜ்பு மாதம் 5-ந் திகதி எழுதப்பட்டது. அவர் 317 ம் வருஷம் மார்க்கத்துக்கு அயலில் பாதுகாப்புத் தேடிவைத்தார். அல்லாஹுத்த ஆலாவின் சலவாத்து

ம் சலாமும் அவரின் நபியாகிய முகம்மது அவர்கள் மீதுண்டாவதாக.”

அலதின் பேயின் கதை.

—0—

(தொடர்ச்சி.)

சென்ற பத்திரிகையில் அலதின் பேயுடைய கேள்விப்படி சிறுகிராமத்திற் தங்குதற்கு மிராசம்மதித்தது வரையிற் சொன்னோம்.

பிரயாணிகள் கிராமத்திற் சேர்ந்து அங்கிருந்த வொரே விடுதி வீட்டில் தங்குதற்கு ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். குதிரைகளிலிருந்திழைந்த ஹாபிசும் அவரின் எஜமானை அலதீனும் அவ்விட்டுக்குள் புகுந்தார்கள். இரு பெண்களும் அவர்களின் எஜமாட்டியோடு இருந்தார்கள். அந்த விடுதி வீட்டில் குதிரை பார்ப்பவன் ஒருவன் மாத்திரம் இருந்ததால் இபுருகீம் குதிரைகளுக்குத் தீன் கொடுப்பதைப் பார்க்கும் பொருட்டு வெளியேயிருந்தார்.

மேற்படி குதிரை பார்ப்பவன் காரியங்களை யாராய்ந்தறியும் குணமுள்ள உபாயமான மனிதன். அவனுடைய தொழிலுக்கு வேண்டிய அளவு மனத் தத்துவங்களும் சரீர சுறுசுறுப்பு முடையவன். அவன் கையில் தீவர்த்தியொன்றை பெரித்துக் கொண்டு குதிரைகளை நன்றாய் அறிந்தவர்கள் பார்க்கும் விதம் மேற்படி பிரயாணிகளின் ஆறு குதிரைகளையும் பரிசோதித்தான். நல்லவருக்கத்திலுள்ள குதிரைகளைப் பார்க்க அவன் விருப்ப முடையவனைப் போல் தோன்றினன். அவன் அவ்வாறு வொரு குதிரையைப் பரிசோதிக்கையில் ஏதோ மொழிந்தான். அவன் சொன்னதைக்

கேட்ட இபுரூகீம் அந்த குதிரை பார்ப்பவனிடம் சில வினாக்களை வினவினார். அந்த சம்பாஷணையின் தன்மையை நாம் இப்பொழுது சொல்ல வேண்டியதில்லை. கடைசியாக இபுரூகீம் "எனது நன்பரே இந்தக்காரியங்களை யொருவருக்கும் சொல்லாதீர். மெனனமாய் இரும். நீர் விரும்புகிற நல்ல மதுபானத்தை வாங்குதற்கு இதை வைத்துக்கொள்ளும்" என்று சம்பாஷணையை முடித்தனர்.

இபுரூகீம் கொடுத்த தாராளமான நன்கொடையை மேற்படி குதிரை பார்ப்பவன் எடுத்துக் கொண்டான். அவன் குதிரைகளுக்குத் தீன் கொடுத்த இருபது ரிமிஷன்களிலும் அவர் அவனை விட்டும் பிரியாத அவனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். தீன் கொடுத்து முடிந்தபிறகு குதிரைகள் பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டன. அவற்றில் பிரயாணிகள் திரும்பவும் ஏறினார்கள். அவர்கள் செல்லும்பொழுது இபுரூகீம் ஓர் அந்தரங்கமான பார்வையை மேற்படி குதிரை பார்ப்பவன் மீது எறிந்தனர்.

போகும் பொழுது இபுரூகீம் தமது இனைய எஜமானோடு இரகசியமாய்ப் பேசிக் கொள்ளுதற்குப் பலமுறை நெண்டித்தனர். ஆகிலும் அவர் ஜயமடையவில்லை. அலதீன் மிராவை மரியாதையோடு கவனிக்கிறவராய் இருந்ததால் அவரோடு இபுரூகீம் பேசுவது ஒழுக்கக்குறை வென காணப்படும். மேலும் கிராமத்திற்கு சேரமுன் மிரா பேசிய விஷயம் திரும்பவும் தவறக்கூடாது இருக்கும் பொருட்டு அலதீன் பல விஷயங்களை யும் பேசுகிறவராய் இருந்தனர். இவ்வாறே மேற்படி பிரயாணிகள் இரவிற் றகைவிருந்த கோபுரம் வ

ரையி விருந்த ஊரம் களிக்கப்பட்டது.

அந்த கோபுரம் கல்லாற் செய்யப்பட்டவோர் சதுரமான கட்டடம். அதில் சில சன்னல்களிருந்தன. அதில் இருண்ட தோற்ற முண்டாயிருந்தது. அதில் தாதனமான காரியம் அல்லது சந்தேகமான காரியம் யாதொன்றும் இருக்க வில்லை. அது ஜோர்ஜிய தலைவர்கள் அல்லது நிலக்காரர்கள் வசிக்கிற வீடுகளை யொத்திருந்தது. அந்தக் கோபுரம் ஐசுவரியமுள்ளவோர் ஆஸ்திக் காரனுக்குடைய தென்றும், அவன் தனது இறந்த போன பிதாவின் நேசனென்றும், தாரமிழந்தோனென்றும், பிள்ளைகளில்லாதவனென்றும் மிரா அலதீனுக்குத் தெரிவித்திருந்தனள். அவர் மிக்க வுபசரணையுள்ளவரென்றும் மிரா சொல்லியிருந்ததால் அவர் நேசத்தோடு அக்கீகரிப்பாரென்று அலதீன் நம்பி இருந்தனர். அங்கு வொரு சன்னலில் ஒரு வெளிச்சம் மாத்திரம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. கொண்டாட்டமான காரியங்கள் யாதொன்றும் காணப்பட வில்லை. அலதீனும் அவரின் தோழர்களும் மேற்படி கோபுரத்தைச் சம்பிக்கையில் அதில் உபசரணைக்குரிய தோற்றங்களில்லாததைக் குறித்து அலதீன் பேசினார். அப்பொழுது மிரா வொருவெனை தன்னுடைய பழைய நேசர் வீட்டிலில்லா திருக்கலாம் என்றும் ஆகிலும் அவருடைய வேலைக்காரர்கள் தங்களை மரியாதையோடு பாவிக்கத் தவற மாட்டார்கள் என்றும் கூறினாள்.

அந்த அழகிய மது சொன்னவாறே சகல காரியமும் நடந்தது. அவர்கள் கோபுரத்திற்குச் சேர்ந்தவுடன் அதன் வாயல் கேர்த்

தியான வுடை தரித்த அமைதியான பார்வையுள்ள வேலைக்காரனில் திறக்கப்பட்டது. அவன் மிரராவைக் கண்டவுடன் அவளுக்கு மரியாதையோடு ஆசாரஞ் செய்தனர். மேலும் அவன் அவருடைய கேள்விக் குத்தரமாக தன்னது எஜமான் வீட்டி வில்லை யென்றும் ஆகிலும் அம்மாதும் அவருடைய தோழர்களும் ஏவற் காரர்களும் மரியாதையோடு பா விக்கப் படுவார்கள் என்றும் கூறினார்.

அப்படியே அவர்கள் கோபுர த்துக்குள் புகுந்தார்கள். ஒரு கு திரைக்காரன் அவர்களின் குதி ரைகளைப் பாரமெடுத்தான். மற் ற நேர்த்தியான வுடை தரித்திருந்த வேலைக்காரன் அவனுக்குத் துணையாயிருந்தான். அந்த இரு வரும் அங்கிருந்த வேலைக்கார ஆண்கள். அங்கு இரண்டு வேலைக் காரப் பெண்களு யிருந்தார்கள். உடனே அலதினும் மிரராவும் ஓ டி அறைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகப் பட்டார்கள். இபுருகீழும் ஹாபிகம் மிரராவின் இரு வே லைக்காரப் பெண்களும் வேறே ர் அறைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகப் பட்டார்கள்.

வாஸிப உதுமானியரும் மிரரா வும் இருந்த அறையில சிறப்பா ன தின் வைக்கப்பட்டது. அதில் கன்றாய்ப் பாகம் பண்ணப்பட்ட மானிகைச்சி, வான்கோழி, மீன், வேட்டை மிருகங்கள் முதலிய வைகள் இருந்தன. மேலும் அதி ரசங்களும் சர்பத்து வைன் ஆகி யவைகளும் காட்டுத் தேனு மிருந்தன. மிரரா தலை மேசையிலிருந்து விருந்தி கொடுப்போரின் உபசாரச் செய்கைகளை மிக்க மரி யாதையோடு நடாத்தினார். அவ னித் தருணத்தில் பேசிய இன் சொற்களும் காட்டிய தந்திரங்க

ளும் அவள் முன் காட்டிய கைரி யத்தையும் வீரத்தையும் அலதின் மறக்கச் செய்தன. அவள் தன து விதுறை மதுபானத்தைக் கொண்டு நிரப்பிச் சிரித்துக் க்கா ண்டி தான் வழக்கமாய் மதுபா னம் குடியாதவளாயிருந்தாலும் அன்று பகல் செய்த பிரயானத் தாலுண்டான தொய்வுக்காய் உத் தீபனமருந் தொன்று வேண்டிய தாயிருக்கிற தென்று கூறினார். திரும்பவும் அவள் தனது முத் துக் கொப்பான பற்கள் தெரியத் தக்க வாயு சிரித்து விட்டு தனது நண்பரான அவ்வீட்டின் எஜமா ன் இல்லாத நிமித்தம் தானே வி ருந்து கொடுப்பவளா யிருக்கிற தாகவும், தான் விருந்தோம்ப லுக்காய்த் தன்னோடு குடிக்கும் படி அலதினைக் கேட்க வேண்டி யதாயிருக்கிற தென்றும் மொ ழிந்தனள். இவ்வளவு உல்லாச த்தோடு கேட்கப்பட்ட கேள்வி யை அல்லத்தட்டுகிறது மரியா தையற்ற பிடிவாதமுள்ள காரிய மா யிருக்கு மென்று எண்ணி வி ட்ட அலதின் தமது விதுறையும் வைனைக் கொண்டு நிரப்பிக் கொ ண்டனர். அவர் அதைக் குடித்த வுடன் அதிகமாய்ச் சிரிக்கத் து வங்கினார். மிரராவைப் புகழத் து வங்கினார். அம்மாத தமது மன தைக் கவர்ந்து கொள்ளாதவளா யிருந்தும் தாம் அவளைப் புகழ்வ து புத்தியல்ல வென்றும் குற்ற மென்றும் அவரறிந்திருந்தும் அ தைத் தடுத்தக் கொள்ள விய லாதவரா யிருந்தனர். தாம் குழி ப்பத்திலாகி யொருபொழுதும் பேசாத மட்டுப் பேசினார். தாம் சொல்வது தமக்கே விளங்க வில் லை. அவருடைய புத்தி மயங்கி விட்டது. பனியவரை மூடி விட் டது போல் அவருக்குத் தோன் றிற்று. ஆகிலும் அதற் கூடாய்

மிர்ரா ஆசையுள்ள கண்களோடு மூன்றே யிருந்து தம்மைப் பாப்பதைத் தாம் கண்டனர்.

விருந்து கொடுப்பவரின் கடமையை யவள் நிறைவேற்றும் பொருட்டு மேசையி விருந்தவொவ்வொரு தீனையும் சாப்பிடும்படி அலதீனை வருந்திக் கேட்டனள். கடைசியாக அவள் மேசையில் நடுவே யொரு பாத்திரத்திலிருந்த காட்டுத் தேனைக்கொடுத்தனள். அவரதற்குமுன் அந்தத் தேனைப் புசித்திருக்கவில்லை. ஆகிலும் அது மிக்க வருகியுள்ள தாயிருந்ததாலும் தலை மேசையில் விருந்து கொடுப்பவரின் நிலைமையி விருந்த அழகிய மது அதைப் புசிக்கும்படி நெருக்கிக் கேட்டதாலும் அவர் அந்தத் தேனை சாப்பிட்டனர். உடனே அவரை மூடியிருந்த அந்தாங்கப் பனி அதிகப்பட்டது. அதற் கூடாய் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்த அப்பெண்ணின் கண்கள் மிக்க பிரகாச முள்ளவைகளாய்த் தோன்றின. அவளை யவர் எண்ண வெண்ண அவளின் அழகு அவரைப் பரவசப்படுத்திக் கொள்ளத் தக்கவாறு அதிகப்படுவதாய் அவருக்குத் தோன்றிற்று. அப்பொழுது அந்த தந்திரமுள்ள பெண் இராகமுள்ள வோசையில் “ அலதின், நீரே எனது கருத்திலுள்ளவர். உம்மையே நான் உவக்கின்றேன் ” என்று சொன்னவுடன் அவருக்குத் தலைக் கிறுகியப்புண்டாகிவிட்டது.

இதற்கு அலதின் என்னவுத்தரஞ் சொன்னவரென்பது அவருக்குத் தெரியாது. ஆகிலும் அவர் மிர்ராவின் மனத்தைச் சந்தோஷப்படுத்தத்தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லி இருக்கலும்ென்று அவரெண்ணினர். ஏனெனில் “ என

க்கு வாக்குப் பண்ணும் எனது அன்பானவரே. இன்னுமொரு கிண்ணி மதுபானத்தில் எனக்கு வாக்குப் பண்ணும் ” என்று மிர்ரா சொன்னதை அவர் நினைவுகூறக் கூடியவராய் இருந்தனர்.

பின்பு அவள் மேசையைச் சுற்றிப் போய் அலதீனைச் சமீபித்து அவருடைய கிண்ணியில் மதுபானத்தை யூற்றி விட்டுக் குனிந்து அவருடைய வாளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆசை நிறைந்த கண்களோடு அவரைப் பார்த்தவளாய் “ உமது பக்கத்திலுள்ள இந்தவான் நீர் யுத்தத்திற் சேர்ந்திருக்கும் காலத்தில் உமக்காய்ப் பிரார்த்திப்பவளும் நீர் வெற்றியோடும் கணயத்தோடும் பொருளோடும் திரும்பி வரும்பொழுது அவளின் வீரவாளைப் பெருமையோடு அங்கிகரிப்பவளு மானவளுக்காக இனிமேல் உறையிலிருந் தெடுக்கப்படும். சிறப்புள்ள அலதீனே நீர் அணைந்திருக்கிற இந்த யுத்தாயுத்தத்தை நான் முத்தங்களைக் கொண்டு பிரதிஷ்டை பண்ணப்போகின்றேன் ” என்று சொன்னவளாக மிர்ரா தனது சிறப்பான காதலை வாஸிப அலதீனின் பக்கத்தில் தூக்கிக் கொண்டிருந்தவாளுக்கு மேலே சாய்த்துக் கொண்டு வெருஞ்சிறு பெண் விளையாட்டுப் பொருளோடு விளையாடிக் கொண்டிருப்பது போல் அவள் அலதீனுடைய வாளோடு கொஞ்சம் விளையாடிக் கொண்டிருப்பவளைப் போல்தோன்றினள். அதைத் தனது மார்போடணைத்தனள். பிறகு அவள் சமீபியாய் எழுந்து நின்று இப்பொழுது எனது அலதீனே இந்தக் கிண்ணியில் வாக்குப் பண்ணும் என்று கூறினாள்.

அந்நேரத்தில் வாஸிப வுதுமரனியர் தமது எஜமானியிருக்க வி

ல்லை. அவர் வெறிக்கச் செய்யத் தக்க பல வஸ்துகளின் அதிகாரத்தின் கீழிருந்தார். அவருடைய தலைமையும், மனத்திலும் கிறுகிறுப்புண்டாயிருந்தது. சிறு பாலகன் ஒரு இராட்சதனின் கையில் எவ்வாறு பலமற்றவையிருக்கின்றனோ அவ்வாறே அவர் அந்தப் பெண்ணின் கையிலிருந்தனர். அகநூலைய சத்தம் அவருடைய செவிக்கு இராகமூள்ளதாயிருந்தது. அவருடைய கண்களில் இயல்புக்கு மேலான பிரகாச முண்டாயிருந்தது. அவர் மாயங்களால் சுற்றப் பட்டிருந்தனர். அவர் கையை நீட்டி மிரரா கொடுத்த கண்ணத்தை யெடுத்தனர். அந்த கூணமே கதவு திறக்கப் பட்டது, மிரரா கொஞ்சம் பின்வாங்கினான். அலதீன் மதுபானத்தைக் குடிக்காது கண்ணத்தை மேசையில் வைத்தனர். விசுவாசமுள்ள இபுராகீம் தமக்கு முன்னே வருவது அவருக்குத் தோன்றியது.

வாலிப உதுமானியர் எழுந்தனர். ஆகிலும் அவர் எழுந்த நோக்கம் யாதென்று அவருக்கே தெரியவில்லை. அவருடைய ஏவற்காரர் உத்தரவில்லாமல் சென்றதற்காக அவரைக் கண்டிக்கவோ அல்லது அந்நேரத்தில் தமக்கு அற்பமாய்த் தோன்றிய ஆபத்திலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்ற வந்தவரையங்கீறிக்கவோ அறியோம. ஆகிலும் அவர் தன்னாழிக் கொண்டு முன் சென்றனர். இபுராகீம் அவருடைய கரங்களைப் பிடியாதிருக்கில் அவர் கீழே விழுந்து விடுவாரா, அலதீன் தன்னறிவை யிழந்திருந்தனர். அவருக்கு சகலதும் வெறுமையாய் யிருந்தது.

அவருக்கறிவுண்டான பொழுது அவர் புதுக் காரியங்கள் சம்பவிப்பதைக் கண்டனர். அவர் ஓர்

கவுச்சியில் படுத்திருப்பதும் அறையில் ஒரு வெளிச்ச மாத்திரம் கொஞ்சம் எரிந்து கொண்டிருப்பதும் தனக்கு வயரே ஒரு மனிதன் வளைந்து கொண்டிருப்பதும் தோன்றின. அந்த மனிதன் அலதீனைக் கொஞ்சம் அசைத்து எழுப்புகின்றவராய் அவருடைய கோளில் கையை வைத்துக் கொண்டு “அருமையுள்ள சீரோரே எழும்பும். மேன்மை தங்கிய தங்களை யான் எழும்பும்படி கேட்கின்றேன்” என்று கூறினர்.

அலதீன் கவுச்சில் எழுந்திருக்கத் தெண்டித்த பொழுது அவருடைய தலை ஈயத்தைப் போல பாரமாயிருப்பதை யுணர்ந்தனர். அவர் திரும்பவும் மெத்தையில் தமது தலையை வைத்துக் கொண்டு அரைவாசி மூடிய மந்தார முள்ள கண்களைக் கொண்டு அபினின் தத்துவத்தின் கீழிருப்பவரைப் போற்றேறும்படினர். அவரையெழுப்பிய மனிதனின்னானேன்று அவர் அறிந்து கொள்ளக் கூடாதவராயிருந்தனர்.

“அல்லாவினானே யெழும்புங்கள். ஆண்டவனுக்காய் எழும்புங்கள். நீங்கள் அபாயங்களாற் சூழப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்” என்று அந்த மனிதன் கூறினர்.

அலதீனுடைய மூலையிலுண்டாயிருந்த குழப்பத்துக்கும் மயக்கத்துக்கும் மத்தியில் ஏதோ அறியப்படாத ஆபத்து சம்பவிக்கப் போகிற தென்ற வெண்ணமும் உற்பத்தி யாயிற்று. அவர் பிரயாசத்தோ டெழுந்திருந்தனர்.

“என்ன! நீரே எனது விசுவாச முள்ள இபுராகீமே” என்று தமது சிரேஷ்ட ஏவற்காரரையப் பொழுது அறிந்து கொண்ட அலதீன் வினவினர்.

“ஆ! இதோ தண்ணீர் இருக்க

கிறது” என்று மொழிந்தவராக இப்புருகீம் குழப்போய் ஓர் கைக் குட்டைப் புடவையைத் தண்ணீரில் நனைத்துத் தமது வாஸிப எஜமானின் குடான நெற்றியில் வைத்தனர். பின்பு அவர் ஓர் கிண்ணத்தில் தண்ணீரை யூற்றி அதை அலதீன் குழக்கச் செய்தனர். இதனாலுண்டான பலன் உடனே தோன்றிற்று. அலதீனுக்கு வுடனே தண்ணறி வுண்டாகி விட்டது. அவர் சுற்றிப் பார்த்தனர். விருந்து நடந்த அறையில் அனரில்லா திருப்பதம் அவர் வேறொரு அறையிலிருப்பதம் தோன்றின.

“கோயிருக்கும் போழுதே நாங்கள் போய்விடத் தீவிரப் படுவேம். மேன்மை தங்கிய நாங்கள் ஆபத்துகளால் குழப்பப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று திரும்பவும் நான் சொல்லுகிறேன்” என்று இப்புருகீம் கூறினர்.

“ஆ! நம்பிக்கைத் துரோகமுண்டோ.” என்று அலதீன் கேட்டனர், திரும்பவும் அவர் தீன்மேசையில் நடந்த காரியங்கள் ஞாபகத்துக்கு வந்தவுடன் ஆம் நம்பிக்கைத் துரோகம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினவராக தமது வாரிசின் பிடியைப் பிடித்திழுத்தனர், வான் உறையிலிருந்து வரவில்லை, வலுவாய் இழுத்தனர். அப்பொழுதும் வரவில்லை, வாரும் அதன் உறையும் ஒன்றாய் உருக்கப் பட்டது போலிருந்தது. இதன் காரணம் விளக்கவில்லை. ஆகிலும் வானே நன்றாய் பார்த்த பொழுது இரக்கியம் அறியப் பட்டது. ஒரு துண்டு கம்பியைக் கொண்டு வான் உறையோடு சேர்த்துக் கட்டப் பட்டிருந்தது.

“நான் அதை அவிழ்த்து விடுகின்றேன். நாங்கள் இந்தக் கோ

புரத்திலிருந்து போக முன் எங்கள் மூவருக்கும் வான் தேவையாகும்,, என்று இப்புருகீம் கூறினார்.

“ஹாபிஸ் எக்ஸே,, என்று அலதீன் வினவினர்.

இக் கேள்வி கேட்கப் பட்டதோடு கதவு திறப்பட்டு ஹாபிஸ் வெளிப் பட்டனர்.

“அவன் பத்திரப்படுத்தப் பட்டானா” என்று இப்புருகீம் விசாரித்தனர். அவருடைய பேச்சுகளும் செய்கைகளும் துரிதமாயிருந்தன. அந்நேரத்தில் அவருடைய முயற்சி அவரறிந்திருந்த ஆபத்தின் அளவுக்குத் தக்கதாயிருந்தது.

“ஆம், அந்த நம்பிக்கைத் துரோகமுள்ள பெண் பத்திரப் படுத்தப் பட்டாள். அமைவானவனைப் பொல் தோன்றின வேலைக் காரனும் கையும் காலும் சேர்த்துக் கட்டப் பட்டான். குதிரைக் காரனை மாத்திரம் பிடிக்க வேண்டும்” என்று ஹாபிஸ் கூறினார்.

“நாங்கள் இந்தக் கோபுரத்தின் எல்லைக் கப்பால் போகும் வரையில் கைரி கர்மானின் கூட்டங்கள் வந்து எங்கள் மீது விழா திருக்க வேண்டும்” என்று இப்புருகீம் சீக்கிரம் கூறினர்.

“கைரி கர்மானா? அது கூடுமா? அந்தப் பெண், அழகிய மிரா” — என்று அலதீன் பேச ஆரம்பித்த பொழுது,

“வாரும், ஸ்ரோரோ, இப்பொழுது விளக்கஞ் சொல்லுதற்கு நேரமில்லை, உங்கள் வான் திரும்பவும் தன்னிஷ்டமடைந்தது. தேவையான பொழுது அதைப் பாவீத்தற்கு அல்லாருத்த ஆலா உங்களுக்குப் பலத்தைத் தருவானாக” என்று இப்புருகீம் சத்தமிட்டனர்.

“ஆம் எனக்குப் பலமிருக்கிறது. நான் இப்பொழுது கசமா யிருக்கிறேன்” என்று வரலிப உதம்காரியர் கூறினர்.

ஆலதீனும் அவருடைய இரண்டு ஏவற்காரர்களும் அறையிலிருந்து வெளிப்பட்டார்கள். ஹாபிசுடைய கையில் வெளிச்சமிருந்தது. அந்த அறையிலிருந்து வருகிற வழிக்கு நேரே விருந்து நடந்த அறையிருந்தது. அதன் கதவு திறந்திருந்தது. வெளிச்சங்கள் எரிந்துக் கொண்டிருந்தன. ஆலதீன் மேசையிலிருந்தபொழுது வைக்கப்பட்டிருந்த தீன்கள் அப்படியேயிருந்தன. அவர் அந்த அறையைப் பார்த்தபொழுது யிரா கையும் காலும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு லோபாவில் விழுந்திருப்பதையும் அவனை யங்கு மறியற்காரியாய் வைத்து லோபாவைச் சுற்றிக் கயிறு கட்டப்பட்டிருப்பதையும் கண்டார்.

“நீங்கள் ஏதையோ மோசமாய் விளங்கிக்கொண்டு அஞ்சுகிறதாயிருக்கலாமா? அந்தப் பெண்ணுக்கு நடத்தப்படுகிற தரோகம் கடினமானதே” என்று ஆலதீன் மொழிந்தனர்.

“ஆலதீனே, ஸீனோர் ஆலதீனே, நான் இவ்வாறு பாவிக்கப்படுவதைப் பார்க்க வுமது மனம் சகிக்கிறதா” என்று துக்கமான வோசையில் யிரா கூறினர்.

“ஸீனோரே, வாரும், அல்லாவினை வாரும், நாங்கள் செய்வதை நாங்களறிந்திருக்கின்றோம்” என்று இப்புறுகீம் பகர்ந்தனர்.

இந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு அப்பொழுது காரியங்களை விளக்கி யறிதற்கு நேரமிருக்கவில்லை யென்பதை யறிந்து கொண்ட ஆலதீன் தமது ஏவற்காரர்களோடு மேல் வீட்டுப் படியாவி

றங்கினார். அவர்கள் முற்றத்திற்குப் போய் அங்கிருந்து லாயத்துக்குப் போன பொழுது அங்கு வொரு அறையில் குதிரை பார்ப்பவன் உறங்குவதைக் கண்டார்கள்.

“இந்த மனிதனை யிதற்குதிகம் நாங்கள் கவனிக்க வேண்டியதில்லை” என்று சொன்னவராய்க் கதவைப் பூட்டித் தாழ்ப்பாளைப் போட்டு விட்டனர். பின்பு மூன்று குதிரைகளுக்கும் சேணங்கள் போடப்பட்டு, வெளியே கொண்டு வரப்பட்டன. ஹாபிசுப் பெரிய சாவி யொன்றைக் கொண்டு பெரிய கேட்டுகளைத் திறந்தனர். இன்னு மொரு நிமிஷத்தில் மூன்று பிரயாணிகளும் கோபுரத்தின் எல்லை மானத்துக் கீழ்பால் போய் விட்டார்கள்.

“நாங்களிப்பொழுது நேர்ந்த படி சவாரி செய்ய வேண்டும். நாங்கள் மடிப்பாய்க் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த கிராமத்தை யறியாதவர்களாயிருக்கின்றோம்” என்று இப்புறுகீம் கூறினர்.

அவர்கள் துரிதமாய் ஓடினார்கள். ஆலதீன் அறிய நாடிய விளக்கங்களை யறிந்து கொள்ளுதற்குத் தருணமிருக்க வில்லை. என்றாலும் அவரில் பல வெண்ணங்கள் உற்பத்தியாயின. அவர் விருந்தறைக்குச் சமீபத்தில் வரும் பொழுது சற்று நடுங்கி தமது ஏவற்காரர்கள் தப்பெண்ணங்களோடு நடக்கிறதாயிருக்கலா மென்று நினைத்தாலும் அவர்கள் செய்தது சரியான காரிய மென்றும் நம்பிக்கைத் தரோகமே யெண்ணப்பட்டதென்றும் அவர் விளக்கிக் கொள்ளுதற்குச்சொற்ப்நேரம் ஆலோசிப்பது போதுமாயிருந்தது. ஆகிலும் கைரி கர்மானின் ஏவற்காரர்கள் மேற்படி கோபுரத்தைத் தாக்கப் போகிறார்களென

ன்பதைத் தமது ஏவற்காரர்கள் எப்படி யறிந்தார்க ளென்பது அவருக்கு விளங்க வில்லை. அந்தப் பெண் தூராலோசனை செய்தா ளென்பது அலதீனின் வான் அ தனுறையிற் சேர்த்துக் கட்டப் பட்டிருந்ததைக் கொண்டு தெரிய வந்தது. எவ்வளவு பூரணமான தந்திரத்தோடு அவள் அவருடைய ஆயிதம் பிரயோசன மற் றுப் போகச் செய்தா ளென்பதையும் அதற்காய் அவள் தமது வானை முத்தங்களைக் கொண்டு பிரதிஷ்டை செய்வதாய்க் காட்டிக் கொண்டு தமக் கருகாய்க் கு னிந்து கொண்டிருந்ததையும் அவர் நினைவு கூறினார்.

அது வோர் அருமையான ார வாயிருந்தது. வானத்தில் உகூ த்கிரங்கள் திரளாயிருந்தன. சந்திரனும் உதயமாயிருந்தது அது பகலைப் போல் வெளிச்சமாயிருந்தது. அலதீனும் அவரின் தோழர்களும் சென்ற வழியி லிருந்த தோற்றங்கள் மீது வெண்மையான வெளிவு விசப் பட்டிருந்தது. அவர்கள் அரை மணித்தியாலம் பிரயாணஞ் செய்தபின்பு சில கட்டடங்களைக் கண்டார்கள். அவற்றின் எல்லைமானத்துக்குள் அவர்கள் செல்லும் வரையில் அவர்கள் தங்கள் குதிரைகள் செல்லும் துரிதத்தைக் குறைக்கவில்லை. அந்த எல்லைமானத்துக்குள் னான வுடன் தாங்கள் பத்திரத்தோடிருக்கிறதாக அவர்களுக்கு நிச்சய முண்டிட்டது. அங்கு வசதியான விடுதி வீடொன்றிருந்தது. அதில் அவர்கள் சேர்ந்த பொழுது அங்கிருந்த சகலரும் உறங்கிறதைக் கண்டார்கள். ஆகிலும் புதிதாய் வந்த பிரயாணிகள் அழைத்த வுடன் உத்தரங் கொடுக்கப்பட்டது, குதிரைகள் லாயத்திற்குக் கொண்டுபோகப்

பட்டன. அலதீனுக்கும் அவரின் ஏவற்காரர்களுக்கும் தகுதியான அறைகள் கொடுக்கப்பட்டன.

இப்பொழுது வாஸிப உதுமானியர் அறிய நாளும் செய்திகளைத் தெரிவிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. அவற்றையறியாமல் சித்த சமாதானத்தோடு படுக்கக்கூடாதவராயிருந்தனர். இராக் காற்றுக் கூடாய்த் துரிதமாய்ப் பிரயாணஞ் செய்த நிமித்தம் அலதீனின் மந்தக் குணங்கள் முற்றாய் நீங்கின. சொற்பத் தலைவலியைத் தவிர அவரை முன் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்த வெறிக்கச் செய்யுந்தத்துவங்களின் துற்பலன்களில் வேறு யாதொன்றும் அவரில் காணப்படவில்லை. அவரறிய நடிய விளக்கங்களைத் தெருவிக்க இபுரூகீழும் ஹாபிசும் சம்மதமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். ஆகவே அவர்கள் உறங்க முன் தங்கள் வாஸிப எஜமானோடு அவருடைய அறையில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“நாங்கள் அந்தப் பெண்ணைச் சந்தித்ததை யான் துவக்கத்திலிருந்து விரும்ப வில்லை, அது ஏனென்று நானறியேன், ஆனால் அது வொருவேளை எங்களுக்கு திப்லிசுக்குச் செல்லுகிற வழியைக் காட்டிய வெடுவெடுப்புள்ள நாட்டவனைக்குறித்துச் சந்தேகமுண்டாயிருந்ததாலென்று எண்ணுகிறேன். மேலும் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாங்கள் துணையாய்ச் செல்லுகிறதாயின் தங்கள் காவலையேற்றுக் கொள்ள அவளாயத்தப்பட்டதில் ஓர் அநிசயமுண்டாயிருந்தது. மேலும் அவள் தங்கள் மீதெறிந்த கெட்டபார்வைகளையும் யான் கண்டேன், ஆகிலும் நான் சஞ்சலப்பட்டேனன்றி வேறு யாதொன்றும் என்னிலு



ண்டாயிருக்க வில்லை, நான் எச்சரிக்கையுள்ள மனிதர்களு லொருவனென்பது மேன்மை தங்கிய தாங்களறிந்த விஷயமே” என்று இப்புருசீம் கூறினார்.

“நல்ல இப்புருசீமே பேசும். உமது எச்சரிக்கையான குணத்தை நான் இனிமேல் இதற்கு முன் செய்ததைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் உசர்விக் கொள்வேன்” என்று அலதீன் பகர்ந்தனர்.

தமது எஜமானின் உபசரணையான வார்த்தையைத் தலையைச் சாய்த்து அங்கீகரித்துக் கொண்டு “கோபூர்த்துக்குக் கொஞ்சம் தூரத்திலிருந்த குடிசையில் நாங்கள் குதிரைகளுக்குத் தீன் கொடுப்பதற்காக தங்கினது தங்கள் ஞாபகத்திலிருக்கும். அங்கிருந்த குதிரைக்காரன் தந்திரமுள்ளவோர் திழுவன். குதிரை வருக்கத்தை நன்றாய் அறிந்தவன். நல்ல குதிரையை வியக்கும் குணமுடையவன். அவன் கையில் வெளிச்சத்தை பெறுதற்குக் கொண்டு குதிரைகளைச் சோதிக்கும் பொழுது அப்பெண்ணின் குதிரையுடைய திறம்பிலிருந்த வேர் குறியைக் கண்டவுடன் ஏதோ மொழிந்தனன். அப்பொழுது நான் அவனிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்டேன். அவன் தலையில் சந்தேகித்தான். ஆகிலும் நாங்கள் உண்மையுள்ள மனிதர்களென்று அந்த வயோதிபனுள் குதிரை பார்ப்பவனுக்கு நிச்சயப்படுத்திய பின்னும்கைலஞ்சம் கொடுப்பதாய் வாக்களித்த பின்னும் அவனுடைய வாயிலிருந்து நான் செய்திகளை யறிந்தேன். ஒரு சொல்லாய்ச் சொல்ல வெளியில் அந்த மாதின் அழகிய குதிரை கைரி கர்மானுயடைது” என்று இப்புருசீம் கூறவே,

“ஆ! பின்னை யந்தப்பெண்ணை

ர்?” என்று அலதீன் சத்த மிட்டனர்.

“அது வெண்குத்தெரியாது. ஸ்ரீரோரே அவள் பெண்சாதியாயிருக்கலாம், அல்லது சகோதரியாய் அல்லது வைப்பாட்டியாயிருக்கலாம். அவனொருவேளை பின் சொல்லப் பட்டவளாகிவ இருக்கலாம். அவ்வளவு தரோகமுள்ளவள் சண்மார்க்க முள்ளவளாய் இருக்கக்கூடாது. அது எப்படி இருந்தாலும் அந்தக் குதிரை பெயர் பெற்ற கரிலாவும் கள்ளுமான கைரி கர்மானுடையதென்பது நிச்சயம். ஆனால் அதை இந்த வயோதிபனுள் குதிரை பார்ப்பவனெப்படி அறிந்தானென்று விளங்கத் நான் தேடவில்லை. சந்தேகமின்றி அவன் முன் கைரி கர்மானைச் சேர்ந்திருக்கலாம்” என்று இப்புருசீம் சொன்னார்.

“அதை நீர் அறிந்தபொழுது ஏன் எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லை” என்று அலதீன் கேட்டனர்.

“ஆ! ஸ்ரீரோரே, தாங்கள் அந்தப் பெண்ணால் மயக்கப் பட்டிருந்ததை நான் காணவில்லையா? அது சபாவந்தானே, நீங்களோர் வாலிபர், அவனோர் அழகிய மாத” என்று இப்புருசீம் கூறினார்.

“அல்லாவினானே நீர் எனக்குத் தீங்கு செய்கின்றீர். முந்தின சில நியிஷங்களில் நான் மயக்கப் பட்டிருந்தது மெய். ஆனால் நான் அந்தப் பெண்ணின் பார்வையிலும் குணத்திலும் எதையோ கண்டவுடன் அந்த வெண்ணம் விக்கி விட்டது” என்று அலதீன் மொழிக்கனர்.

“நல்லது ஸ்ரீரோரே நான் தங்களைத் தப்பாய் மதித்திருக்கலாம். ஆகிலும் தாங்கள் அப்பெண்ணின் மயக்குக்கு விருந்திருந்து ம்பொழுது கீழ்ப்பட்டிருந்தீர்கள்

என்று ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்” என்று இப்புருகீம் பகர்ந்தனர்.

“அதை நான் வெட்கத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். நான் ஒரு கிண்ணியில் மதுபானம் குடித்தது மெய். அதற்காய் நான் தூக்கிப்பதோடு அல்லாருத்த ஆலாவிடம் மண்ணிப்புக் கேட்கின்றேன். ஆனால் நான் காட்டுத் தேனைக் குடித்தபொழுதே புத்தியை மீழ்ந்திருப்பேன், என்று அலதீன் கூறினார்.

அதற்குத்தரபாய் இப்புருகீம் “அது அதிகசயம்லல, கோகேசியகிராமங்களில் தேனீ வெறிக்கச் செய்யத்தக்க பூவின் சாரத்தை யுறிஞ்சுவதால் அந்தக் கிராமங்களின் காட்டுத்தேன் மனிதனின் மூளையை தத்துவத்தோடு தாக்ககூடும்” என்றார்.

“அந்த இரகசியம் தெரியவந்தது. அந்தத் துரோகமுள்ள பெண் என்னை யதிகமாய் நெருக்கி அந்தத்தேனை நான் அதிகமாய்ச் சாப்பிடச் செய்தாள். மற்றச் செப்திகளை, இப்புருகீமே, சொல்லும்.

“தாங்கள் அந்தப் பெண்ணை மயக்கப் பட்டிருக்கின்றீர்களென்பதை நான் அறிந்திருந்தும் தீவீகளோடு குடிசையி விருந்து வரும்பொழுது, அந்தரங்கமாய்ப் பேசத் துணிந்தேன். ஆகிலும் திருணங்கிடைக்க வில்லை. நான் அப்படியே தங்களோடு பேசியிருந்தாலும் கொஞ்சம் பலவீன கிடைக்கும். தங்களுடைய வழக்கமான மகிழ்ச்சியுள்ள தன்மையில் எனது சந்தேகங்களுக்காய்ச் சிரிப்பிரர்கள். கைகரி கர்மானின் குகிரை அப்பெண்ணிடமிருந்ததற்கு ஆயிரம் நியாயங்களைக் கண்டு கொள்வீர்கள். ஆகையால் நான் கவனத்தோடு காரியங்களைப் பார்த்துவருத்த

குட தீர்மானித்தேன். நாங்கள் கோபுரத்திற் சேர்ந்த பொழுது தாங்களும் அப்பெண்ணும் விருந்தறைக்குத் கொண்டு போகப்பட்டார்கள். ஹாபிசும் நானும் அப்பெண்ணின் வேலைக் காரிகளோடு சாப்பிட்டோம்” எங்கள் முன்னும் மதுபானமும் தேனும் வைக்கப்பட்டன, அவற்றைச் சாப்பிட வேண்டா மென்று நான் ஹாபிசுக்கு அந்தரங்கமாய்த் தெரிவித்திருந்தேன். வேலைக் காரப்பெண்கள் எங்களை நெரிக்கினார்கள். நாங்கள் மறுத்த பொழுது அந்தப்பெண்கள் ஒருவரையொருவர் உற்றுப்பார்த்தார்கள். அப்பொழுது தூராலோசனை நடக்கிற தென்ற எனது சந்தேகம் பலப்படுத்தப் பட்டது. பெண்கள் உறங்கிறதற்கு அவர்களின் அமைக்குப் போன பொழுது நான் ஹாபிசுக்கு எனது சந்தேகங்களையும் அவற்றின் காரணத்தையும் தெரிவித்தேன். நாங்களிருவரும் விழிப்பா யிருக்கத் தீர்மானித்துக் கொண்டோம். நான் குகிரைகளைப் பார்த்து சாட்டோடு முற்ற வெளிக் குப் போய் கோபுரத்தில் யாது சம்பவிகிற தென்று பார்த்தேன். லாயத்தில் வெளிச்ச மிருந்தது. நான் சம்பிக்கையில் பேசுகிற சத்தங்கள் கேட்டன. நான் கேட்கிக் கொண்டிருந்தேன், அமைதியான பார்வையுள்ள வேலைக் காரன் குகிரை பார்ப்பவனோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவன் சொல்லியதில் கொஞ்சம் மாத்திரம் எனக்கு விளங்கிற்று, ஆகிலும் அதைக் கொண்டு நாங்கள் ஓர் கண்ணிக்குள் மடிப்பாய் அகப்படுத்தப் பட்டோம் மென்றும்காலி என்ற நாமத்தையுடைய வேர் மனிதன் கைகரி கர்மானின் இடத்துக்குப் போயிரு

க்கின்றனென்றும் கொஞ்ச நேரத்தில ஓர் சேனை யோடு கோபுரத்துக்கு வருவானென்றும் அறிந்து கொண்டேன். நான் திருமப்பிப் போய் ஹாபிசுக்குக் காரியத்தைத் தெரிவித்த தோடு நாங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைத் தீர்மானித்துக் கொண்டோம். நடக்கப் போன துரோகத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதா யிருந்தது. நான் விருந்தறைக்கு வந்தேன், அப்பொழுதே தாங்கள் அந்தத் தன்மையிலிருந்தீர்கள், நான் சகல காரியங்களையும் அறிந்திருந்தேனென்ற சந்தேகம் அவளுக்குண்டாகிவிடுமென்றஞ்சியும் மோசங்காட்டிம் வெளிச்சத்தைக் கொண்டு அல்லது வேறு அடையாளத்தைக் கொண்டு கள்ளர்கள் தீவிரமாய் வரச்செய்து விடுவார்களென்றெண்ணியும் நான் அவளின் சந்தேகத்தைக் கிண்ப்பாது, அப்பெண்ணுக்கு மரியாதைசெய்து, தாங்கள் அதிகமாய்க் குடித்து விட்டீர்களென்று காணெண்ணுகிறதாக சைகை காட்டினேன், அவளோர் படுக்கை யறையைக் காட்டினள். அங்கு தாங்கள் கொண்டி போகப்பட்டீர்கள், நான் போகும்வரையில் அவள் கணங்கிக் கொண்டிருந்தாள். நான் பின்பு ஹாபிசோடு சொந்து அவர் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் சொன்னேன்” என்று இபுரூகீம் தெரிவித்தனர்.

“பின்பு நான் உடனே அமைதியுள்ளவனைப்போல் தோன்றின வேலைக்காரனைப் பிடித்துக்காலையும் கையையும் சேர்த்துக்கட்டி அவளின் அரைக் கட்டிவிருந்த கேட்டுக் கதவுகளின் சாவிக்களையெடுத்துக் கொண்டேன்” என்று ஹாபிஸ் கூறினர்.

“நான் ஹாபிசுக்குக் கட்டளை

கொடுத்து விட்டு தாங்கள் படுத்திருந்த அறைப்பக்கமாய்ச் சென்றேன், வழியில் அந்தப் பெண்ணைக் கண்டேன், அவளும் அந்த அறைக்கே போகிறவளாயிருந்தாள். கொஞ்ச நேரம் அவள் பதறினாள். ஹாபிஸ் அந்த வேளை கேட்டுச் சாவிக்களை யெடுத்துக் கொண்டதை நான் அறிந்து கொண்டதால் எனது கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்குக் கூடியதாயிருந்தது. அந்தப் பெண் எனது மறியற்காரியென்று நான் அவளுக்குத்தெரிவித்தேன், அவள் சத்தம்போட ஆரம்பித்தாள். நான் அவளுடைய வாயைப் பொத்திக் கொண்ட ஹாபிஸ் வந்தவுடன் அவளையவருக்கு வெரப்புக கொடுத்தேன். பின்பு நான் தங்களறைக்குப் போய்த் தங்களை யெழுப்பினேன், அதன் பின்பு நடந்த காரியங்கள் தங்களுக்குத் தெரியும்” என்று இபுரூகீம் கூறினர்.

அலதீன் தமது இரண்டு ஏவற்காரர்களுக்கும் உண்மையோடு நன்றி கூறிவிட்டும் இபுரூகீமின் எச்சரிக்கையுள்ள குணத்தைப் புகழ்ந்துவிட்டும் படுத்திக் கொண்டனர். ஆகிலும் கொஞ்ச நேரத்தில் சொப்பனம் தோன்றிற்று. அதில் அவா கள்ளர்களின் தலைவரான கைரி கர்மனையும் நமபிக்கத் துரோகியான மிராவையும், அவளின் பருத்த பிரகாசமுள்ள கண்களையும் கண்டனர்.

(இன்னும் வரும்.)